

COMMISSIE VOOR DE
BINNENLANDSE ZAKEN, DE
ALGEMENE ZAKEN EN HET
OPENBAAR AMBT

van

WOENSDAG 18 MAART 2015

Namiddag

COMMISSION DE L'INTERIEUR,
DES AFFAIRES GENERALES ET
DE LA FONCTION PUBLIQUE

du

MERCREDI 18 MARS 2015

Après-midi

De vergadering wordt geopend om 14.31 uur en voorgezeten door de heer Brecht Vermeulen.
La séance est ouverte à 14.31 heures et présidée par M. Brecht Vermeulen.

01 **Vraag van de heer Franky Demon aan de vice-eersteminister en minister van Veiligheid en Binnenlandse Zaken, belast met Grote Steden en de Regie der Gebouwen, over "het hooliganisme" (nr. 2518)**

01 **Question de M. Franky Demon au vice-premier ministre et ministre de la Sécurité et de l'Intérieur, chargé des Grandes Villes et de la Régie des Bâtiments, sur "le hooliganisme" (n° 2518)**

De **voorzitter**: Ik hoop dat u zelf niet veel ervaring hebt met het onderwerp, mijnheer Demon?

01.01 **Franky Demon** (CD&V): Jammer genoeg heb ik daar wel wat ervaring mee, na de match van Club Brugge vorige week donderdag. Maar deze vraag gaat daar niet over.

De voorbije weken vierde het hooliganisme weer hoogtij. Ik denk aan de veldslag op de Gentse Vrijdagmarkt, Feyenoordsupporters die het historische centrum van Rome verbouwen en Chelseahooligans in de Parijse metro. Vorig jaar liepen 993 supporters een stadionverbod op, dat zijn er 203 meer dan in 2013. Hooliganisme wordt in en rond de stadions sterk aangepakt. Dat is een goede zaak, maar helaas is er ook een verschuiving van het probleem.

Heel wat supporters komen het stadion niet meer in en maken dan meer amok in het stadscentrum of in het buitenland. Voetbalgeweld wordt nu meestal overgelaten aan de lokale politie die als taak heeft de openbare orde te handhaven. Het probleem gaat echter verder dan dat. Uit een onderzoek dat in opdracht van de Voetbalcel en de Pro League werd uitgevoerd, blijkt ook dat drugsgebruik wijdverspreid is bij harde supporterskernen. Dat heb ik dus ook zelf vorige week donderdag mogen ondervinden naar aanleiding van de Europa Leaguewedstrijd van Club Brugge.

Ik heb daarover twee vragen.

Kan de federale politie bijspringen voor de aanpak van het hooliganisme? Kan zij iets meer doen?

Hoe wilt u het drugsgebruik bij bepaalde supportersgroeperingen, die toch bekend zijn, aanpakken?

01.02 Minister **Jan Jambon**: Mijnheer de voorzitter, mijnheer Demon, ik antwoord op uw eerste vraag.

Binnen de federale politie coördineert de directie Operaties van de algemene directie van de Bestuurlijke Politie de informatiedoorstroming tussen de lokale en de federale politiediensten die betrokken zijn bij het politioneel beheer van voetbalgebeurtenissen. Deze directie staat binnen de federale politie ook in voor de informatie-uitwisseling met buitenlandse politiediensten naar aanleiding van internationale voetbalwedstrijden, met het oog op de correcte inschatting van mogelijke risico's bij dergelijke evenementen. Indien de middelen van de lokale politiekorpsen onvoldoende blijken te zijn voor het politioneel beheer van bepaalde gebeurtenissen, kunnen zij een beroep doen op het interventiekorps of op gespecialiseerde middelen van de federale politie, zoals bijvoorbeeld teams die instaan voor de bewijsgaring en aanhouding bij incidenten, evenals de verdere administratieve afhandeling met betrekking tot de verbalisering van

supporters die bij deze incidenten betrokken worden.

De lokale politie kan een beroep doen op de federale politie. Dat wil zeggen dat het initiatief uitgaat van het lokale vlak. Federaal stellen wij dus wel informatie ter beschikking, vergaren wij informatie en spelen die door aan de lokale politie. De lokale politie doet dan zelf de evaluatie en beslist of zij dat aankan met lokale kracht of federale hulp inroept. Het initiatief ligt bij de lokale politie. Ik heb dat zelf mogen meemaken als burgemeester, toen Beerschot in Brasschaat op bezoek kwam. Dat was in eerste provinciale en ik heb nooit zo'n politiemacht gezien in en rond ons stadion als toen. Dat als anekdote.

Uw tweede vraag.

Op het preventieve vlak organiseerde de Pro League samen met de Voetbalcel einde 2014 een studiedag over drugsgebruik bij voetbalsupporters en efficiënte aanpak. Dat wil zeggen dat we inderdaad op de hoogte zijn. Daarbij waren onder meer sprekers en deelnemers aanwezig van supportersorganisaties, clubs, de magistratuur, de academische wereld en de politie. Na de studiedag werden richtlijnen onder de deelnemers verspreid, waarmee men zelf in de club aan de slag kan. Deze richtlijnen bestaan uit tips en *best practices* van andere clubs en steden en kunnen de lokale driehoek – stad/gemeente, politie en parket – helpen om met projecten rond deze problematiek te starten. Ook hier weer heeft het federaal niveau initiatieven genomen om informatie aan te leveren, om draaischijf te zijn voor het doorspelen van wat elders wordt toegepast, maar het is het lokale niveau dat daarmee iets moet doen.

Wat de reactieve aanpak van het fenomeen van kleinhandel in drugs betreft, dat is een bevoegdheid van de lokale politiediensten. In de aanpak hiervan is vaak voorzien – niet altijd – in de lokale veiligheidsplannen. Het zal ook afhangen van hoe groot de drugsproblematiek in dergelijke zone is.

Naast gerichte controles uitgevoerd in het raam van de ordehandhaving kunnen gerichte onderzoeken door de lokale recherches worden verricht naar georganiseerde trafieken binnen supportersgroepen. Deze onderzoeken kunnen, indien nodig, worden ondersteund door de gespecialiseerde diensten van de federale politie. Ook daar geldt hetzelfde principe. Wij geven de zaken door. Als de lokale recherche zegt dat zij het aankan, is dat zo. Er zijn echter ook federale gespecialiseerde diensten die de lokale politie kunnen bijstaan op haar verzoek.

01.03 Franky Demon (CD&V): Mijnheer de minister, ik heb een vraag waarop u niet onmiddellijk concreet moet antwoorden.

Om de spanning en televisierechten op te drijven, worden meer en meer wedstrijden van de play-offs en de Europa League op hetzelfde moment gespeeld. Daardoor vinden er meerdere risicomatchen tegelijkertijd plaats. Kijk maar naar de zes ploegen die nu play-off 1 zullen spelen. Is er voldoende mankracht voor de vraag van de lokale politie? Dat moet worden bijgehouden, want het is een vraag die rijst. Met Cercle zullen wij waarschijnlijk maar een klein probleem hebben in onze politiezone. Als er echter meerdere risicomatchen plaatsvinden op hetzelfde moment voor de spanning, is er dan voldoende mankracht om aan de vraag te voldoen? Dat moet in het oog worden gehouden.

01.04 Minister Jan Jambon: Ik ken een grote stad in Vlaanderen waar men dat probleem van eersteklassevoetbal niet heeft, en zeker niet van play-off 1. Misschien kunnen daar enige krachten worden gezocht.

U hebt gelijk. Dat wordt continu gemonitord door de Voetbalcel van Binnenlandse Zaken. Op dit moment is mij nog niet gemeld dat er op dat vlak capaciteitsproblemen zijn. Dat moet natuurlijk telkens weer worden geëvalueerd.

*L'incident est clos.
Het incident is gesloten.*

02 Question de Mme Nawal Ben Hamou au vice-premier ministre et ministre de la Sécurité et de l'Intérieur, chargé des Grandes Villes et de la Régie des Bâtiments, sur "l'organisation des missions de police en période de niveau d'alerte augmenté" (n° 2647)

02 Vraag van mevrouw Nawal Ben Hamou aan de vice-eersteminister en minister van Veiligheid en Binnenlandse Zaken, belast met Grote Steden en de Regie der Gebouwen, over "de organisatie van de politieopdrachten bij een verhoogd dreigingsniveau" (nr. 2647)

02.01 Nawal Ben Hamou (PS): Monsieur le président, monsieur le ministre, lors de questions jointes, mon collègue Willy Demeyer et moi-même avons pu vous faire part de nos craintes concernant les manquements en termes d'effectifs sur le terrain, des missions des agents de police paralysées par l'état d'alerte et de la surcharge de travail des fonctionnaires de police. Ces derniers se retrouvent en effet bien seuls pour, à la fois remplir leurs missions habituelles, compenser l'absence de leurs collègues agents de police, faire face à la menace et gérer l'obligation d'accompagner les agents non armés en cas de sortie sur le terrain.

Certains points stratégiques sont donc désormais sous haute protection tandis que d'autres missions pourtant essentielles à la régulation de notre système sécuritaire sont délaissées et reportées à plus tard.

Suite à votre réponse, je souhaiterais encore obtenir des éclaircissements sur un point qui reste flou pour les zones de police. Vous dites, je vous cite: "(...) les tâches moins urgentes sont alors laissées de côté au profit des tâches prioritaires".

Pourriez-vous dès lors préciser quelles tâches sont considérées comme urgentes ou prioritaires? La gestion de la circulation d'une artère principale de la capitale qui brasse des milliers d'automobilistes est-elle considérée comme secondaire?

Le manque d'effectifs au sein de la police, déjà problématique avant l'état d'alerte de niveau 3, ramené maintenant au niveau 2+, s'est vu exacerbé lors de la réorganisation du personnel dans les zones suite aux menaces. Quelles solutions peuvent-elles être apportées? Des moyens ont-ils été dégagés?

02.02 Jan Jambon, ministre: Monsieur le président, madame Ben Hamou, il incombe aux chefs de corps des polices locales de déterminer quelles sont les tâches prioritaires ou urgentes, tenant compte de la politique de sécurité locale et de leur analyse du risque. Ils sont les mieux placés pour évaluer quelles tâches sont prioritaires et lesquelles le sont moins.

En effet, les chefs de corps disposent d'une connaissance telle de leur zone de police qu'ils savent parfaitement où et quand, par exemple, une réglementation de la circulation serait nécessaire en fonction de l'intensité du trafic. Mais effectivement, des choix doivent être faits et je peux facilement imaginer que dans certaines zones de police, le mercredi midi soit privilégié pour faire des contrôles à proximité des écoles plutôt qu'à un autre carrefour et que cela pourrait provoquer des files.

En réponse à votre deuxième question, je puis vous dire qu'il est incontestable qu'une situation de menace rehaussée amène les zones de police à devoir être créatives dans leur gestion du personnel et du matériel, mais il est inexact de dire que les membres du personnel qui étaient en congé ont dû être massivement rappelés. Certaines petites zones de police peuvent rencontrer des difficultés pour assurer leurs missions habituelles. Cette problématique est indépendante du rehaussement du niveau de la menace mais relève plutôt de l'organisation du corps de police. En effet, nous avons constaté que certaines petites zones de police ont adapté les heures d'ouverture de leur commissariat de quartier, ce qui leur a permis de trouver de la capacité pour l'exécution d'autres tâches. La police continue à assumer ses fonctions de base habituelles sans exception.

En ce qui concerne l'effectif policier, des débats ont lieu depuis quelques mois autour des tâches-clés et la manière d'optimiser les moyens et le personnel disponibles. En outre, la dernière actualisation incitera les chefs de corps à réévaluer leur analyse du risque, le cas échéant avec l'appui de l'OCAM, afin de modifier les mesures là où c'est possible.

02.03 Nawal Ben Hamou (PS): Merci pour votre réponse, monsieur le ministre.

Je ne comprends pas très bien que vous parliez des congés, alors que je n'ai nullement abordé ce thème dans ma question.

02.04 Jan Jambon, ministre: C'est une question qui a déjà été posée à plusieurs reprises tant en séance plénière qu'en commission. Votre question portait sur les mesures que les zones locales prennent pour faciliter les choses. Le point concernant les jours de congé était donc donné à titre d'exemple.

02.05 Nawal Ben Hamou (PS): Je disais qu'il y a déjà un manque d'effectifs au sein des zones de police. Leur organisation a été bousculée par le relèvement du niveau de la menace. Ma question tendait à savoir si

vous alliez mettre des moyens pour recruter plus de personnel et nous faire un état des lieux.

02.06 Jan Jambon, ministre: On met davantage de personnel à disposition. Avec le relèvement général du niveau de la menace, on a mis environ 250 militaires à disposition.

Aujourd'hui, avec un niveau 2+ – et 3 à certains endroits –, ce sont 210 militaires qui viennent aider les zones locales dans leurs tâches de protection et d'autres missions si nécessaire.

Jusqu'à présent, je n'ai entendu parler que de quelques mesures prises par les zones locales, comme la circulation aux abords d'une école, etc. Ce sont des mesures que, personnellement, je ne prendrais pas.

02.07 Nawal Ben Hamou (PS): Vous n'avez donc pas d'impact sur de telles décisions.

02.08 Jan Jambon, ministre: Non.

02.09 Nawal Ben Hamou (PS): Vous n'avez pas envoyé de consignes aux zones de police.

02.10 Jan Jambon, ministre: Ce que nous avons fait, c'est envoyer une liste reprenant les tâches que les zones doivent respecter selon les circonstances. Et une autre liste qu'il faut respecter au cas où il faut établir des priorités.

02.11 Nawal Ben Hamou (PS): Peut-on avoir une copie de cette liste?

02.12 Jan Jambon, ministre: Non.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

03 Question de M. Jean-Jacques Flahaux au vice-premier ministre et ministre de la Sécurité et de l'Intérieur, chargé des Grandes Villes et de la Régie des Bâtiments, sur "le contrôle des cartes de stationnement pour handicapés" (n° 2669)

03 Vraag van de heer Jean-Jacques Flahaux aan de vice-eersteminister en minister van Veiligheid en Binnenlandse Zaken, belast met Grote Steden en de Regie der Gebouwen, over "de controle op de parkeerkaarten voor personen met een handicap" (nr. 2669)

03.01 Jean-Jacques Flahaux (MR): Monsieur le président, monsieur le vice-premier ministre, le stationnement est une problématique à laquelle sont confrontés les Belges, qu'ils se déplacent pour faire leurs courses ou aller travailler. Cette difficulté se pose de manière encore plus aiguë pour nos concitoyens handicapés. Pour faciliter leurs déplacements, des places de stationnement réservé ont été créées sur les parkings des centres commerciaux, ceux desservant les services publics ou plus généralement dans l'espace public. Des cartes de stationnement ont été délivrées aux personnes souffrant de handicap afin qu'elles puissent justifier de l'usage de ces places réservées.

Ces personnes rencontrent des difficultés comme le non-respect de ces places dédiées par les autres usagers et l'occupation de ces espaces par des personnes usant de manière frauduleuse de cartes à la date d'échéance dépassée ou par des parents utilisant la carte d'une personne handicapée décédée.

Le SPF Sécurité sociale indique que 280 000 cartes frauduleuses sont en circulation suite au non-renouvellement à échéance de la carte ou à la non-restitution de la carte par la famille au décès du détenteur légitime. Pour faire face à cette incivilité, la police a indiqué travailler à un système permettant de contrôler la validité des cartes de stationnement réservé aux handicapés.

Monsieur le vice-premier ministre, le chiffre de 280 000 communiqué par le SPF Sécurité sociale est important en regard du nombre total de cartes délivrées qui est, je crois, de 330 000. Quelles sont les difficultés rencontrées par vos services pour lutter contre cette fraude conséquente, si les chiffres cités sont confirmés?

Le SPF Sécurité sociale, qui ne délivre pas matériellement les cartes, transmet les dossiers qu'il instruit à la société éditrice. Il a donc en sa possession la liste exhaustive des cartes émises par ordre de ses services.

Le SPF indique sur son site que la police peut, à partir du numéro de série unique, vérifier la validité de la carte contrôlée. Dès lors, quelles difficultés vos services rencontrent-ils pour mettre en échec les fraudeurs? Une première réponse ne serait-elle pas de demander une actualisation de la situation des détenteurs de cartes, afin de conserver celles encore valides, rendre caduques celles qui ne le sont plus et en établir un fichier actualisé?

À quelles difficultés le SPF Police est-il confronté sur le plan technique, sur le plan juridique, notamment en matière de respect de la vie privée? Les policiers ont-ils un accès au listing des numéros de cartes valides ou périmés? À quelle échéance un système sécurisé permettra-t-il aux usagers handicapés d'accéder sans préjudice aux places prévues et réservées pour leur stationnement? Comptez-vous demander aux policiers de renforcer les contrôles de ces emplacements? Allez-vous leur demander de sanctionner de manière plus rigoureuse les contrevenants?

03.02 Jan Jambon, ministre: Il y a un peu plus d'un an, des contacts ont été engagés par le cabinet du secrétaire d'État aux Affaires sociales, aux Familles, aux Personnes handicapées et à la Politique scientifique avec le cabinet de l'Intérieur et la police afin d'envisager une solution structurelle pour permettre un accès à la banque de données Handiflux, qui recense les cartes de stationnement pour personnes handicapées.

Pour y accéder, une demande doit être introduite auprès du comité sectoriel compétent instauré au sein de la Commission de la protection de la vie privée, ce qui garantit le respect des règles en la matière. La police effectue régulièrement des contrôles de cartes de stationnement pour personnes handicapées, mais l'accès aux données n'est pas automatisé et impose de contacter les services du SPF Sécurité sociale. Nous sommes pourtant au XXIe siècle!

Idéalement, les contrôles devraient pouvoir être effectués en ligne, à tout moment et sur tout le territoire. Outre la question fondamentale de la pertinence et du besoin de données sociales pour la police, il faut aussi envisager celle de l'accès aux données et de la compatibilité des systèmes informatiques. Il s'agit là du problème essentiel à l'heure actuelle. Si les données de la Banque-Carrefour de la Sécurité sociale sont accessibles sans développement complémentaire des technologies de l'information et de la communication (TIC), il n'en va pas de même pour Handiflux, qui constitue une banque de données spécifique dont l'accès demande des développements informatiques.

À l'heure actuelle, la police est en charge d'un projet de modernisation des TIC au profit de la police intégrée. Ce projet e-police devrait permettre dans le futur un interfaçage plus rapide avec les autres banques de données. Pour la petite histoire, je peux vous dire que le nom de ce projet était jusqu'il y a peu Isis. Vu les circonstances, nous avons changé de nom.

La police reste néanmoins sensibilisée au problème des cartes de stationnement. J'en veux pour preuve que certaines zones de police réalisent des actions ciblées sur ce thème. C'est le cas par exemple dans les zones de police de la province de Flandre orientale.

Pour autant, je ne compte pas demander à la police de renforcer les contrôles en la matière. La police intégrée et moi-même restons convaincus de la plus-value d'un accès direct à la banque de données Handiflux, de la nécessité de simplifier les procédures et de partager les données et les informations pour lutter plus efficacement contre la fraude, de quelque nature qu'elle soit.

On pourrait imposer mais je pense qu'il est plus intelligent de d'abord faciliter les choses et d'automatiser le système sinon, on va augmenter la charge de travail. En résumé, adapter le système avant d'imposer.

En ce qui concerne les sanctions, en cas de comportement abusif, elles sont strictement prévues dans le Code de la route (article 27.4 et 27*bis* de l'arrêté royal du 1 décembre 1975).

Enfin, pour ce qui concerne la validation des chiffres présentés ou l'actualisation du fichier de cartes de parking pour personnes handicapées, cela ne ressortit pas à ma compétence. Je vous renvoie vers ma collègue Mme Sleurs qui pourra répondre à ces questions spécifiques.

03.03 Jean-Jacques Flahaux (MR): Monsieur le ministre, votre réponse me satisfait pleinement.

J'ai déposé en parallèle la même question à la secrétaire d'État. J'aurais dû la poser aujourd'hui mais vu

l'agenda chargé de la commission Affaires sociales cette nuit, elle a été reportée. Cela étant, je partage votre sentiment qu'il faut absolument faciliter l'accès à la banque de données. C'est la seule solution. Nous sommes effectivement en 2015 et non en 1825.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

04 Question de Mme Nawal Ben Hamou au vice-premier ministre et ministre de la Sécurité et de l'Intérieur, chargé des Grandes Villes et de la Régie des Bâtiments, sur "la mise à disposition des manuels de poche comme outil à la formation CoPPRa pour les zones de police" (n° 2680)

04 Vraag van mevrouw Nawal Ben Hamou aan de vice-eersteminister en minister van Veiligheid en Binnenlandse Zaken, belast met Grote Steden en de Regie der Gebouwen, over "de terbeschikkingstelling van zakboekjes als hulpmiddel bij de CoPPRa-opleiding in de politiezones" (nr. 2680)

04.01 Nawal Ben Hamou (PS): Dans l'optique d'une meilleure prévention anti-radicalisation dans les zones de police, vous avez précisé, au cours d'un précédent échange en commission, soutenir le projet CoPPRa. Il me revient cependant que, sur le terrain, les formations sont freinées à cause du manque de moyens.

Le projet CoPPRa s'appuie en effet sur un manuel de poche censé aider le fonctionnaire de police de première ligne à se montrer attentif aux premiers signes de radicalisation afin de cerner plus rapidement le problème. Autrement dit, ce manuel est un outil indispensable aux formateurs et aux policiers. Or, on m'indique que plus aucun manuel ne serait disponible à l'heure actuelle pour cause de rupture de stock. Il était pourtant prévu d'en fournir un exemplaire à chaque fonctionnaire formé, le jour même. La formation est difficilement dissociable de ce manuel.

Qu'en est-il exactement de ces supports indispensables au bon déroulement de la formation? Quand seront-ils disponibles pour les policiers? Pouvez-vous me préciser quelle est la ligne budgétaire concernée par l'impression de ce manuel? Où en est sa consommation? Combien de manuels - et donc de formations - permet-elle encore de financer au cours de l'année à venir?

04.02 Jan Jambon, ministre: Monsieur le président, madame Ben Hamou, à l'heure actuelle, la formation CoPPRa a été dispensée à 10 000 membres des polices fédérale et locales en Belgique. Le réseau important de 50 formateurs CoPPRa permet de satisfaire à toutes les demandes des écoles de police sur le territoire. À cet égard, il n'y a pas de problème.

Des moyens importants ont été mis à disposition afin de permettre d'organiser cette formation, ainsi que la mise à disposition des guides de poche actualisés. Précisons qu'à ce jour, toutes les écoles de police en Belgique – fédérale, provinciales et régionales – organisent la formation CoPPRa sans que des difficultés soient à noter.

La formation est accompagnée d'un guide de poche remis aux participants et fait office de rappel aux policiers de première ligne à être attentifs à tous changements, ainsi qu'aux signes d'une possible radicalisation.

Comme chaque année, ce guide est actualisé avec les nouveaux groupements démontrant un lien évident avec notre pays.

La nouvelle version a été envoyée aussitôt à l'imprimerie et les écoles de police en ont été informées en temps utile.

Il revient aux écoles de faire les commandes en vue de s'assurer de la présence d'un stock suffisant. Dans la négative, les participants se voient délivrer un guide de poche rapidement après avoir suivi la formation. Une absence de guide de poche n'empêche donc nullement l'organisation de la formation CoPPRa.

Le guide de poche coûte 0,5 euro pièce et est financé par les zones locales et la police fédérale pour leurs étudiants respectifs. Ils achètent donc les guides de poche pour leurs participants. Il entre dans les intentions de la police fédérale, gestionnaire du produit CoPPRa, de mettre le guide de poche à disposition en ligne, en annexe du guide d'intervention existant. Dans ce cas, le financement ne sera jamais un problème et le guide peut être imprimé depuis le site internet.

Les demandes de formation ne cessent d'augmenter et, récemment, une nouvelle formation CoPPRa en pratique a été développée afin de permettre aux policiers déjà formés en matière de CoPPRa d'étendre leurs connaissances et compétences par le biais de mises en situation.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

05 Questions jointes de

- **M. Denis Ducarme au vice-premier ministre et ministre de la Sécurité et de l'Intérieur, chargé des Grandes Villes et de la Régie des Bâtiments, sur "les stands de tir" (n° 2697)**

- **Mme Nawal Ben Hamou au vice-premier ministre et ministre de la Sécurité et de l'Intérieur, chargé des Grandes Villes et de la Régie des Bâtiments, sur "le manque de stands de tir pour l'entraînement des fonctionnaires de police" (n° 2829)**

05 Samengevoegde vragen van

- **de heer Denis Ducarme aan de vice-eersteminister en minister van Veiligheid en Binnenlandse Zaken, belast met Grote Steden en de Regie der Gebouwen, over "de schietstanden" (nr. 2697)**

- **mevrouw Nawal Ben Hamou aan de vice-eersteminister en minister van Veiligheid en Binnenlandse Zaken, belast met Grote Steden en de Regie der Gebouwen, over "het gebrek aan schietbanen waar de politieambtenaren kunnen oefenen" (nr. 2829)**

05.01 Nawal Ben Hamou (PS): Monsieur le président, monsieur le ministre, selon la circulaire GPI 48 relative à la formation et l'entraînement en maîtrise de la violence des membres du personnel des services de police, l'entraînement des cadres et officiers opérationnels devrait compter quatre sessions dont chacune comptabiliserait quatre périodes de cours. S'ajoutent à cela les formations continues. Or, il nous revient qu'il existe un décalage entre, d'une part, l'offre d'infrastructure pour permettre aux fonctionnaires de police de bénéficier d'une formation et d'un entraînement suffisant en matière d'utilisation d'armes à feu et, d'autre part, la demande de la police qui s'appuie sur les obligations légales définies par les autorités compétentes.

Considérant le grand danger et les conséquences potentiellement graves pour les victimes lorsqu'un fonctionnaire de police doit faire usage de son arme à feu, au vu de la menace terroriste dont ceux-ci font l'objet en cette période et compte tenu de l'état d'alerte de niveau 2+, il semble essentiel de fournir la formation adéquate aux policiers.

Monsieur le ministre, pouvez-vous nous fournir les chiffres concernant le nombre de stands de tir mis à la disposition des forces de l'ordre dans le cadre de leur entraînement? La pénurie est-elle confirmée? Si oui, comment comptez-vous y remédier? Face à la menace et alors que les agents de gardiennage privés doivent, eux, suivre une formation d'exercice de tir de manière ininterrompue tous les six mois, conformément à l'arrêté royal du 21 décembre 2006, les formations en maîtrise de la violence de nos policiers ne devraient-elles pas faire l'objet de plus d'attention ou être dispensées plus fréquemment? Qu'en est-il en termes de budget? Est-il prévu d'investir dans la création, l'achat ou la rénovation de stands de tir, afin que nos policiers soient formés au mieux?

05.02 Jan Jambon, ministre: Monsieur le président, je répondrai conjointement aux questions de M. Ducarme et de Mme Ben Hamou. Ma réponse ira donc au-delà des questions posées ici par Mme Ben Hamou. Ceux qui liront le rapport auront plus d'informations.

Je peux d'abord vous indiquer que la police fédérale dispose de trois stands de tir en Région bruxelloise, de cinq stands de tir en Wallonie et de quatre en Flandre. En complément à ces stands de tir propres à ces services, la police fédérale recourt aux stands de tir des écoles provinciales de la Défense, des zones de police et du secteur privé.

Les services de police ont en effet constaté un manque de capacité en stands de tir sur l'ensemble du territoire. Au vu du constat posé, des initiatives ont déjà été prises afin d'augmenter la capacité et ce, notamment à Bruxelles. Une collaboration entre la Régie des Bâtiments et la police fédérale a permis d'engager des projets destinés à mettre un total de six stands de tir à disposition des services de la police fédérale à Bruxelles, soit trois de plus qu'actuellement. Ceux-ci devraient être disponibles d'ici la fin de cette année.

Dans le cadre de l'optimalisation de la police fédérale, chaque arrondissement fait l'objet d'une étude

d'implantation des services. Ces plans d'implantation doivent résulter en un masterplan pour l'arrondissement au sein duquel nous prévoyons de répondre aux besoins exprimés, notamment en termes de mise à disposition de stands de tir. Complémentairement au masterplan, il est prévu de réaliser au sein de la police fédérale une étude destinée à quantifier le déficit.

De même que les arrondissements judiciaires ont été réformés, nous allons adapter les zones de police. Le plan organique va permettre d'y envoyer beaucoup plus d'agents fédéraux. Comme les arrondissements seront regroupés, nous pourrons gagner en capacité. Nous pourrons ainsi examiner quels sont les besoins en termes de stands de tirs et d'autres formations ou matériels.

Je tiens à vous assurer que la priorité dans l'utilisation des stands de tir est accordée au strict respect des dispositions de la circulaire GPI 48. Dans le contexte actuel de la menace, ce principe s'applique également. Pour ce qui concerne la police fédérale, la priorité dans l'utilisation des stands de tir est accordée à la réalisation des quotas imposés par cette même circulaire. S'agissant des zones de police, le suivi du respect de quotas est effectué à l'intérieur de chacune d'elle.

Il m'est difficile de répondre à votre seconde question au sujet des zones de police, dans la mesure où ce sont les collèges locaux compétents qui définissent leurs projets d'infrastructures. J'attire toutefois votre attention sur le fait que, dans le cadre des étroites collaborations internes à la police intégrée, toute capacité disponible au sein de la police fédérale implique ou impliquera naturellement une mise à disposition au profit des zones de police qui en exprimeraient la demande.

Quant aux investissements, comme je l'ai indiqué précédemment, les plans stratégiques d'implantation par arrondissement permettront de prévoir l'aménagement, qu'il s'agisse d'une nouvelle construction ou d'une rénovation de la capacité nécessaire en stands de tir en vue de répondre aux besoins formulés. Ces investissements s'étaleront toutefois sur plusieurs années.

Je dois encore ajouter un élément.

En visitant les écoles de police, j'ai remarqué que, pour la formation au tir, les policiers étaient tenus de suivre un certain nombre d'heures dans les stands de tir, mais sans obligation de résultat. Pour le dire brutalement, les gens peuvent donc aller et venir dans cet endroit, tirer dans le toit pendant quelques heures; ensuite, ils sont formés!

Il y a quelque chose à faire en cette matière. En Flandre, on parle de "*eindtermen*", d'objectifs finaux, les capacités qu'un élève doit acquérir de manière à ce que neuf fois sur dix, il touche le centre de la cible

05.03 Nawal Ben Hamou (PS): Dans le privé, chez Group 4 Securitas, par exemple, l'agent doit tirer au moins dix fois par an. Dans la police, ce n'est que cinq fois. J'estime que, pour les fonctionnaires de police, c'est trop peu.

05.04 Jan Jambon, ministre: Tout dépend. Si ce policier vient et tire à dix reprises dans le centre, c'est mieux que s'il tire pendant trois heures et ne l'atteint jamais. Le nombre d'heures passées dans le stand de tir ne m'intéresse pas. Ce sont les résultats, les capacités, les compétences que je regarde. Il faut repenser le système.

05.05 Nawal Ben Hamou (PS): Monsieur le ministre, je vous remercie pour vos réponses.

Je suis contente d'apprendre que l'on projette la création d'un nouveau centre de tir.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

06 Samengevoegde vragen van

- mevrouw Sabien Lahaye-Battheu aan de vice-eersteminister en minister van Veiligheid en Binnenlandse Zaken, belast met Grote Steden en de Regie der Gebouwen, over "de stand van zaken in de erkenningen door het Rampenfonds" (nr. 2703)

- mevrouw Karin Temmerman aan de vice-eersteminister en minister van Veiligheid en Binnenlandse Zaken, belast met Grote Steden en de Regie der Gebouwen, over "het uitblijven van de erkenning van de hagelstorm van 9 juni 2014 als ramp" (nr. 2743)

- mevrouw Nathalie Muylle aan de vice-eersteminister en minister van Veiligheid en Binnenlandse Zaken, belast met Grote Steden en de Regie der Gebouwen, over "de laatste 11 federale erkenningen door het Rampenfonds" (nr. 2839)

- de heer Peter Buysrogge aan de vice-eersteminister en minister van Veiligheid en Binnenlandse Zaken, belast met Grote Steden en de Regie der Gebouwen, over "de erkenning als natuurramp van de hagelstorm in het Pinksterweekend van 2014" (nr. 2888)

06 Questions jointes de

- Mme Sabien Lahaye-Battheu au vice-premier ministre et ministre de la Sécurité et de l'Intérieur, chargé des Grandes Villes et de la Régie des Bâtiments, sur "l'état d'avancement des reconnaissances par le Fonds des calamités" (n° 2703)

- Mme Karin Temmerman au vice-premier ministre et ministre de la Sécurité et de l'Intérieur, chargé des Grandes Villes et de la Régie des Bâtiments, sur "l'absence de reconnaissance comme catastrophe naturelle de l'averse de grêle du 9 juin 2014" (n° 2743)

- Mme Nathalie Muylle au vice-premier ministre et ministre de la Sécurité et de l'Intérieur, chargé des Grandes Villes et de la Régie des Bâtiments, sur "la reconnaissance des 11 derniers dossiers traités au niveau fédéral par le Fonds des calamités" (n° 2839)

- M. Peter Buysrogge au vice-premier ministre et ministre de la Sécurité et de l'Intérieur, chargé des Grandes Villes et de la Régie des Bâtiments, sur "la reconnaissance comme calamité naturelle de la tempête de grêle du week-end de Pentecôte de 2014" (n° 2888)

06.01 **Sabien Lahaye-Battheu** (Open Vld): Mijnheer de minister, alle rampen die dateren van vóór 1 juli 2014 worden nog federaal afgehandeld terwijl de rampen van na 1 juli 2014 onder de verantwoordelijkheid van de Gewesten vallen. Eind januari werd hierover een vraag gesteld in de plenaire vergadering waarop uw collega Van Overtveldt in uw naam heeft geantwoord dat er met betrekking tot de periode van vóór 1 juli 2014 nog elf rampendossiers op federale erkenning wachten. Vijf van die rampen troffen de inwoners van mijn provincie, West-Vlaanderen. Negen dossiers zouden toen volledig of bijna klaar zijn geweest en twee dossiers wachtten nog op het eindadvies van de Inspectie van Financiën.

Ten eerste, graag kreeg ik een stand van zaken. Zijn die elf dossiers waarover u moet beslissen voorgelegd aan de Ministerraad? Is de erkenning ervan een feit? Zal de publicatie ervan in het *Belgisch Staatsblad* snel kunnen gebeuren?

Ten tweede, na de erkenning moeten de dossiers nog worden gecontroleerd door deskundigen. U zou gezegd hebben dat u het nodige personeel zou inzetten voor die administratieve afhandeling. Een raming spreekt over niet minder dan 25 000 individuele dossiers. Hoe ziet u dit haalbaar? Klopt het dat de administratieve diensten in het kader van dat federale Rampenfonds eigenlijk al ontbonden zijn? Wie zal dat werk dan doen?

Ten derde, vijf van de elf dossiers hebben betrekking op West-Vlaanderen. Het gaat om de regenval van 10 oktober 2013, de rukwinden van tien dagen daarna, nog eens rukwinden op 25 januari 2014, hagel in juni 2014 en zware regenval in juni 2014. Kunt u zeggen welke West-Vlaamse gemeenten in aanmerking komen voor elk van deze vijf dossiers? Klopt het dat de regenval van 9 juni 2014 en de hagelschade van dezelfde dag als twee aparte rampen worden aanzien?

Ten vierde, specifiek wat hagelschade betreft zijn de veldgewassen uitgesloten van schadevergoeding. Gezien de schade veroorzaakt is door een risico dat normaal door verzekeringscontracten kan worden gedekt, zullen heel wat landbouwers door deze regeling niet uit de boot vallen?

Ten vijfde, zal er dit jaar nog worden overgegaan tot uitbetaling van de vergoedingen?

Ten zesde, gezien de erkenning tot meer dan een jaar na de feiten kan de toekenning van de bedragen nadelig uitvallen bij de belastingaangifte van de landbouwers. Ziet u hier een oplossing voor?

06.02 **Peter Buysrogge** (N-VA): Mijnheer de voorzitter, ik kan mijn collega geruststellen: niet enkel in West-Vlaanderen gebeuren rampen. Ook andere provincies worden jammer genoeg getroffen. Zo was er in diezelfde periode, rond 9 juni, pinkstermaandag, grote hagelschade in mijn eigen stad en zelfs aan mijn eigen huis, maar dat doet nu niet ter zake. Sint-Niklaas werd getroffen maar ook heel wat andere gemeenten in Vlaanderen werden zeer zwaar getroffen. Iedereen herinnert zich nog de beelden van twee dagen voordien, waarbij de voetbalwedstrijd tussen de Rode Duivels en Tunesië moest worden stilgelegd wegens een fikse hagelbui.

Vele dossiers – collega Lahaye-Battheu somde er een aantal op – wachten nog op hun finale afhandeling. Ik denk ook dat – zoals de collega zei – dit de laatste dossiers zijn die door de federale overheid moeten worden afgehandeld. Vanaf 1 juli wordt de deelstaat Vlaanderen hiervoor verantwoordelijk. Ik kan tot mijn vreugde vaststellen dat Vlaanderen zijn huiswerk keurig maakt, want het heeft al dossiers uit 33 gemeenten afgehandeld.

Mijn concrete vragen liggen in dezelfde lijn als die van mijn collega.

In uw antwoord op mijn schriftelijke vraag van augustus sprak u over een totale schade door hagel van 25,2 miljoen en door regenval van 7,4 miljoen. Dat zegt nog niets over de uiteindelijke tussenkomst of het verzekerde bedrag, maar dat was het overzicht dat u toen gaf van de geleden schade. Ik zou ook graag een overzicht krijgen – dat hoeft niet mondeling maar kan ook schriftelijk bijgevoegd worden – van alle gemeenten die getroffen zijn en van de hangende dossiers.

Wat is de timing omtrent de al dan niet erkenning van de hagelstorm en regenstorm als natuurramp? Wat is dan de te volgen procedure?

Wat is het geschatte tijds kader tussen het indienen van de aanvraag tot vergoeding door de burgers en de eventuele uitbetaling?

Volgens de vergoedingsprocedure kan een gemeente de inwoners helpen bij het opmaken van hun dossier. Zodra de erkenning er is, of de publicatie daarvan in het *Belgisch Staatsblad*, begint de klok dus te lopen en kunnen sommige gemeenten misschien overstelpt worden met vragen van burgers en landbouwers. Dan komt het er natuurlijk op aan om goede procedures te hebben die voor iedereen duidelijk zijn, zowel voor de gemeentebesturen als voor de indieners, met name de burgers en de landbouwers.

Mijnheer de minister, ik kijk uit naar uw antwoord.

06.03 Minister **Jan Jambon**: Dank u voor deze heel begrijpelijke vragen.

Hoewel dit geen dossier is waar wij erg trots op mogen zijn, meen ik dat wij ver gevorderd zijn in het oplossen van deze zaak.

De elf koninklijke erkenningbesluiten zijn voor akkoord voorgelegd aan de Inspectie van Financiën, en dit is verkregen. Dit is een evolutie tegenover vorige antwoorden. Ik heb nu de goedkeuring gekregen van de Inspectie van Financiën inzake de elf rampen die nog door het federale niveau geregeld moeten worden.

Het merendeel van de uitgaven inzake rampen wordt te laste genomen door de Nationale Kas voor Rampenschade, die deel uitmaakt van de FOD Financiën. Het gaat dan om de schadevergoeding van de slachtoffers, de kostenvergoedingen voor de zendingen van de experts, de wedden van het contractueel personeel dat aangeworven is bij de gouverneurs enzovoort.

Ik heb aan mijn collega van Financiën voorgesteld de aanwerving van 20 contractuele personeelsleden bij de diensten van de gouverneurs goed te keuren. Zij moeten alle dossiers behandelen in een periode van twee jaar. Het gaat om een totaal budget dat wij vandaag ramen op 50 miljoen euro.

De volgende procedure moet hierbij nog gevolgd worden.

De zaak staat geagendeerd op de Ministerraad van 27 maart, volgende week dus. Na ondertekening van de koninklijke besluiten, waarop ik mij na de Ministerraad met bekwame spoed zal toeleggen, zullen deze worden gepubliceerd in het *Belgisch Staatsblad*. De geteisterden zullen na de publicatie in het *Belgisch Staatsblad* over een termijn van drie maanden beschikken om hun dossier naar de gouverneur te sturen of om het, indien nodig, aan te vullen.

Na deze termijn van drie maanden zullen wij het exacte aantal te behandelen dossiers kennen. De schatting varieert van 20 000 tot 25 000 dossiers, volgens de inlichtingen van de gouverneurs. Vele gedupeerden hebben echter reeds een dossier ingediend. Die kunnen dus al behandeld worden zonder dat wij wachten op het einde van de termijn van drie maanden.

Kortom, na de publicatie in het *Belgisch Staatsblad* zullen wij beginnen met de dossiers die wij al hebben. De andere gedupeerden hebben dan drie maanden de tijd om hun dossier in te dienen of aan te vullen. Aan de dossiers die de gouverneurs reeds gekregen hebben, zullen wij onverwijld beginnen.

Wat het federaal personeel betreft, werd de werkwijze geoptimaliseerd om de behandeling van de dossiers te bespoedigen.

Wat het meer technisch aspect van de erkenningen betreft, klopt het dat, enerzijds, de hevige regenval en, anderzijds, de hagelbuien van 7, 8 en 9 juni 2014 deel uitmaken van twee verschillende erkenningbesluiten. De wet van 12 juli 1976 schrijft de erkenning van één schadelijk feit per koninklijk besluit voor. Wij hebben dus twee koninklijke besluiten voorbereid, één voor de hagel en één voor de regenval.

Dezelfde wet sluit in zijn artikel 4 de vergoeding van de hagelschade aan teelt uit omdat het gaat om een risico dat verzekerd kan worden. De wet van 1976 werd steeds strikt toegepast sinds de inwerkingtreding ervan. Dit zal in dit geval ook zo zijn, ongeacht de gevolgen voor de landbouwers.

De schadevergoedingen moeten niet op het aangifteformulier worden aangegeven, behalve in bijzondere gevallen voor landbouwers. Dit betreft de bevoegdheid van de minister van Financiën die er de modaliteiten van bepaalt.

Dan heb ik de lijst van de getroffen gemeenten per ramp. De provincie Oost-Vlaanderen heeft de gevallen nu al bezorgd. Ik kan u, mevrouw Lahaye-Battheu, enkel van de provincie West-Vlaanderen de gemeenten voorlezen. Ik kan ze u ook doorgeven of in het verslag laten opnemen. Het zijn inderdaad de overvloedige regenval van 10 oktober 2013, windhozen en rukwinden van 20 oktober 2013, windhozen en rukwinden van 25 januari 2014 en dan de hagel en regenval in juni 2014.

06.04 Sabien Lahaye-Battheu (Open Vld): Mijnheer de minister, ik dank u voor uw gedetailleerd antwoord.

Wat ik niet zo goed begrijp, is het feit dat, enerzijds, die administratieve diensten ontbonden werden maar, anderzijds, naar benadering nog 20 tot 25 000 dossiers moeten worden afgehandeld waarvoor nieuwe mensen zonder ervaring moeten worden aangeworven.

06.05 Minister Jan Jambon: We hebben op het departement nog drie mensen die niet naar de Gewesten overgeheveld zijn omdat ze leeftijdsgevoerd zijn. Die drie mensen zullen de twintig ambtenaren die wij tijdelijk zullen aanwerven, begeleiden en opleiden in de materie.

06.06 Peter Buysrogge (N-VA): Mijnheer de minister, ik denk dat het einde van deze dossiers eindelijk in zicht is. Ik denk dat dit heel positief is.

U bent niet verantwoordelijk voor de uitvoering of de stand van zaken zoals u die hier aangetroffen hebt en het feit dat u daarvoor weinig ondersteuning hebt is niet uw persoonlijke verantwoordelijkheid. Ik denk dat u dit zo goed mogelijk opvangt. Het feit dat de gemeenten, burgers en landbouwers iets langer moeten wachten, moeten ze er maar bij nemen. Dat we op de goede weg zijn, is een heuglijk feit.

Ik hoop ook dat er wordt nagekeken in welke mate gemeentebesturen die verantwoordelijk worden geacht voor de begeleiding van landbouwers en burgers, over de nodige instrumenten kunnen beschikken om dit proces goed te kunnen begeleiden.

*L'incident est clos.
Het incident is gesloten.*

07 Question de Mme Katrin Jadin au vice-premier ministre et ministre de la Sécurité et de l'Intérieur, chargé des Grandes Villes et de la Régie des Bâtiments, sur "les plans locaux de prévention" (n° 2741)

07 Vraag van mevrouw Katrin Jadin aan de vice-eersteminister en minister van Veiligheid en Binnenlandse Zaken, belast met Grote Steden en de Regie der Gebouwen, over "de lokale preventieplannen" (nr. 2741)

07.01 Katrin Jadin (MR): Monsieur le président, monsieur le ministre, de plus en plus de plans locaux de prévention (PLP) sont créés dans notre pays et cela indépendamment des régions ou des caractéristiques des différentes communes. Ces initiatives sont sans doute une réponse à un sentiment et à un besoin de

sécurité plus accrus. Si on peut se réjouir que des citoyens prennent en mains les choses et s'intéressent à la vie de leur quartier, il faut cependant être prudent et bien encadrer les PLP.

Monsieur le ministre, mes questions à ce sujet sont donc les suivantes.

Pouvez-vous estimer le nombre de PLP sur notre territoire? Quels sont les rapports avec les pouvoirs locaux et notamment et principalement la police locale? Avons-nous déjà répertorié des incidents ou des abus au sein des PLP? Je pense notamment à des amalgames ou des dénonciations qui pourraient s'avérer abusives ou zélées.

Quelle est l'efficacité des PLP? Les faits de criminalité diminuent-ils là où il existent?

07.02 Jan Jambon, ministre: Monsieur le président, madame Jadin, actuellement, on dénombre 687 partenariats locaux de prévention reconnus par nos services. Je vais parler de PLP pour raccourcir ma réponse.

Vu le caractère fluctuant du nombre de PLP et des citoyens qui les composent, il n'est pas possible d'estimer le nombre de citoyens engagés dans ceux-ci.

La circulaire du 10 décembre 2010 relative aux PLP organise les rapports entre les PLP et les autorités locales. Les initiatives citoyennes en matière de sécurité et l'échange d'informations qui en découle sont clairement encadrés par la police locale. Par ailleurs la reconnaissance officielle du PLP nécessite la signature d'une charte entre le bourgmestre, le chef de corps, le policier mandaté et le coordinateur du PLP. Cette charte précise les rapports entre les pouvoirs locaux et les membres du PLP.

Aucun incident relatif à des abus ou dénonciations abusives n'a été rapporté à mes services. Aucun!

Chaque membre d'un PLP est tenu au respect du règlement d'ordre intérieur établi dans le cadre de l'installation du PLP. Le non-respect de celui-ci mène à l'exclusion du membre. Ces cas d'exclusion sont cependant exceptionnels et sont gérés par le niveau local.

La question de l'efficacité des PLP est récurrente. Même s'il est impossible d'établir un lien de causalité entre la diminution de certaines formes de criminalité et les mesures de prévention spécifiques, notamment celles prises dans le cadre d'un PLP, il ressort clairement des informations transmises à mes services que la présence d'un PLP agit positivement sur le sentiment de sécurité et favorise la cohésion sociale des citoyens.

On peut faire un lien entre l'existence d'un PLP et la criminalité. On ne dispose pas de chiffres mais on voit une certaine tendance sur le terrain. Là où il y a des PLP, certaines formes de criminalité diminuent. Mais le constat ne relève pas d'une étude scientifique.

07.03 Katrin Jadin (MR): Monsieur le ministre, je vous remercie vivement pour ces réponses précises.

Si je vous pose ces questions (j'en ai encore une en préparation), c'est parce que je me demande comment trouver des idées et des formules qui permettent à nos policiers de se concentrer sur leurs tâches principales et je pense qu'il est nécessaire de vous aider dans ces tâches.

Des initiatives telles que les PLP – on en a fait état également dans ma région puisque notre chef de zone avait mentionné l'efficacité de ces initiatives qui existent par exemple à Raeren et à Eupen – prouvent que si on s'intéresse à ce qui se passe dans un quartier, cela peut aider.

Dans une région frontalière comme la mienne où la criminalité, la petite comme la grande, est parfois plus grande en raison de la proximité des frontières, il est très important de garder cette possibilité et de l'encourager.

Je constate qu'elle est bien encadrée. D'après ce que j'ai entendu, je crois que c'est suffisant pour le moment. Si des problèmes devaient survenir, il va de soi que nous essayerions de corriger le dispositif.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

De **voorzitter**: Vraag nr. 2747 van mevrouw Gabriëls is ingetrokken.

08 Vraag van mevrouw Sonja Becq aan de vice-eersteminister en minister van Veiligheid en Binnenlandse Zaken, belast met Grote Steden en de Regie der Gebouwen, over "de procedure voor het toekennen van huisnummers in het kader van een zorgwoning" (nr. 2760)

08 Question de Mme Sonja Becq au vice-premier ministre et ministre de la Sécurité et de l'Intérieur, chargé des Grandes Villes et de la Régie des Bâtiments, sur "la procédure d'attribution de numéros de maison dans le cadre d'un immeuble d'habitat accompagné" (n° 2760)

08.01 **Sonja Becq** (CD&V): Mijnheer de minister, over de toekenning van huisnummers heb ik u al eens een vraag gesteld. Het probleem in de praktijk is misschien niet voldoende duidelijk of ik heb het onvoldoende duidelijk uitgelegd.

Het gaat over het feit dat men een woning kan opsplitsen in een gedeelte voor de eventuele oudere of zorgbehoevende en voor de inwonende die een deel van de zorg mee op zich neemt. Conform de federale richtlijn van Binnenlandse Zaken wordt een woning beschouwd als een zorgwoning als het kleinste gedeelte, een derde, wordt toegeschreven aan de zorgbehoevende. Nochtans zie ik in de praktijk zorgbehoevende eigenaars van een vrij ruime woning het grootste deel innemen omdat ze niet mobiel meer zijn, terwijl een inwonend nichtje in het kleinere gedeelte woont. Dat vormt in de praktijk een probleem, omdat de toekenning van twee verschillende huisnummers een invloed uitoefent op het vlak van fiscaliteit en sociale zekerheid. Op die manier ontmoedigt men personen om zorg op zich te nemen.

Mijnheer de minister, waarom is het noodzakelijk dat de zorgbehoevende de kleinere, ondergeschikte wooneenheid bewoont?

Wat gebeurt er als de zorgbehoevende in de hoofdwoning ingeschreven blijft en dus niet in de ondergeschikte wooneenheid?

Bent u bereid om de onderrichting eventueel aan te passen of om hierin duidelijkheid te verschaffen?

Ik vraag dat niet zomaar. Ik volg de problematiek van het wonen in mijn gemeente. Ook interregionaal hebben we discussie gehad over de interpretatie. Ik wil graag een stukje zekerheid kunnen bieden, zowel aan onze inwoners als aan uw diensten.

08.02 Minister **Jan Jambon**: Collega Becq, de wetgeving betreffende het zorgwonen behoort tot de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap. Het zorgwonen is immers ingevoerd bij decreet in de Vlaamse codex Ruimtelijke Ordening van 15 mei 2009. Artikel 4, punt 1, punt 1, achttiende lid, van de Vlaamse codex bepaalt dat zorgwonen het creëren is van een kleinere woongelegenheden binnen een bestaande woning, zodat maximaal twee oudere of hulpbehoevende personen kunnen inwonen.

Nog steeds volgens de Vlaamse codex is een woning een zorgwoning als voldaan wordt aan alle hierna volgende voorwaarden. In de bestaande woning wordt één kleinere wooneenheid gecreëerd. Men spreekt hier ook van een ondergeschikte wooneenheid. De ondergeschikte wooneenheid vormt één fysiek geheel met de hoofdwoning. De ondergeschikte wooneenheid, de ruimten die gedeeld worden met de hoofdwoning niet meegerekend, maakt ten hoogste een derde uit van het bouwvolume van de volledige woning. De hoofdwoning en de ondergeschikte woning zijn eigendom van dezelfde eigenaars. De omvorming van de ondergeschikte wooneenheid dient voor de huisvesting van ofwel ten hoogste twee oudere personen van 65 jaar of ouder, ofwel twee hulpbehoevende personen. Hulpbehoevende personen worden gedefinieerd als personen met een handicap of personen die in aanmerking komen voor een tegemoetkoming van de Vlaamse zorgverzekering of personen die hulp nodig hebben om zelfstandig te wonen. Enkel wanneer er voldaan is aan die vijf voorwaarden, is er sprake van zorgwonen en kunnen de bewoners van de ondergeschikte wooneenheid als afzonderlijk gezin worden ingeschreven, zonder dat een bijkomend huisnummer moet worden voorzien.

De controle van de voorwaarde veronderstelt bijgevolg een degelijke samenwerking tussen, enerzijds, de dienst Bevolking en, anderzijds, de dienst Ruimtelijke Ordening van de gemeente.

Indien de zorgbehoevende zich laat inschrijven in de hoofdwoning, is aan een van de vijf voorwaarden niet voldaan en komt de woning bijgevolg niet in aanmerking als zorgwoning.

Indien u dus de regelgeving met betrekking tot zorgwonen wenst te laten aanpassen, dient u zich tot de bevoegde collega van de Vlaamse regering, collega Homans, te richten.

08.03 Sonja Becq (CD&V): Mijnheer de minister, het Z-nummer in het kader van zorgwonen wordt wel op federaal niveau toegekend. Maar ik zal het aan mijn Vlaamse collega's vragen.

Ik vermoed dat u misschien ook wel aan uw evenknie zal vragen om ter zake enige soepelheid aan de dag te leggen, gelet op de realiteit. Men plaatst niet altijd een container als zorgwoning. Soms richt men het grotere gedeelte van een woning in als zorgwoning.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

09 Question de M. Jean-Marc Nollet au vice-premier ministre et ministre de la Sécurité et de l'Intérieur, chargé des Grandes Villes et de la Régie des Bâtiments, sur "les tests réalisés en lien avec les fissures dans les centrales nucléaires" (n° 2767)

09 Vraag van de heer Jean-Marc Nollet aan de vice-eersteminister en minister van Veiligheid en Binnenlandse Zaken, belast met Grote Steden en de Regie der Gebouwen, over "de tests in verband met de scheurtjes in de kerncentrales" (nr. 2767)

09.01 Jean-Marc Nollet (Ecolo-Groen): Monsieur le président, monsieur le ministre, vous êtes fidèle au rendez-vous afin que nous puissions voir un peu plus clair dans ce dossier des fissures qui continuent à subsister. Il faut bien l'admettre.

09.02 Jan Jambon, ministre: J'espère qu'il s'agira bien d'un dialogue et non d'un monologue.

09.03 Jean-Marc Nollet (Ecolo-Groen): Soyez rassuré sur ce point. Les questions étant connues, je m'emploierai surtout à écouter vos réponses.

Par ailleurs, aujourd'hui, le président va rester à sa place. Il n'y aura pas de problème. Tout va bien se passer.

Le **président**: J'espère, en tout cas, qu'elles n'ont pas augmenté.

09.04 Jean-Marc Nollet (Ecolo-Groen): Elles n'ont pas augmenté, mais vous comprendrez ma volonté de voir clair dans ce dossier. C'est d'ailleurs la raison pour laquelle, à partir de chacune des réponses du ministre, je creuse différents aspects que je vais rapidement survoler car, ce qui compte, ce sont les réponses du ministre.

Lors de la dernière réunion de commission, vous vous étiez engagé à me transmettre les chiffres qui se cachaient derrière les principes. Ne les ayant pas reçus, j'ai déposé une nouvelle question afin que vous me transmettiez les données chiffrées.

Monsieur le ministre ma première question a trait au test de ténacité. Vous vous souviendrez qu'après les avoir fermées, Electrabel avait décidé de réouvrir ces centrales en 2012. Par la suite, en mars 2014, elle a décidé, dans l'urgence, de les refermer suite à des tests effectués.

On sait pourquoi. On connaît le principe. En effet, les tests ont fait apparaître des résultats largement supérieurs à la théorie et à la marge de sécurité. Mais jamais, on n'a pu obtenir de données chiffrées sur l'ampleur de l'écart entre la théorie et la réalité.

Deuxièmement, quelle est la marge de sécurité supplémentaire qui a été prise en compte? Est-ce bien les 100°C comme demandé par les experts internationaux?

Troisièmement, quel est l'écart-type dans la mesure des fissures constatées? En effet, on essaie de nous rassurer en invoquant le fait que, si la taille moyenne a augmenté, c'est parce qu'on a relié des fissures entre elles et que, par ailleurs, les fissures de 15 ou 18 cm ne sont pas nombreuses. Le but de cette question est donc de savoir s'il y a beaucoup de petites fissures ou beaucoup de grandes.

Quatrièmement, quelle est la proportion des fissures qui ne sont pas strictement parallèles à la paroi? En effet, tout le monde se veut rassurant dans ce dossier sous prétexte qu'elles sont parallèles. Mais quand on lit le dossier, on s'aperçoit qu'elles sont quasi parallèles. Je souhaite donc savoir ce qu'il en est exactement et quelle est la proportion de celles qui ne sont pas totalement parallèles à la paroi.

Lors des différentes campagnes de test – il y en a eu quatre –, un des tests réalisés sur une pièce sans défaut dû à l'hydrogène a-t-il donné un résultat non conforme à ce qui était attendu ou à ce que la théorie prédisait?

Des tests prenant en compte une période d'irradiation supérieure à 40 ans et 50 ans ont-ils été effectués? Ou sommes-nous toujours dans maximum de 40 ans d'irradiation?

Pourquoi les défauts sont-ils désormais pointés jusqu'à 150 mm dans la paroi alors qu'en 2012, l'Agence n'évoquait que 100 mm de profondeur? Est-on certain qu'il n'y en a pas au-delà de 150 mm?

L'outil de mesure par ultrasons permet-il de prendre en compte les éventuelles fissures qui ne sont ni totalement parallèles, ni totalement perpendiculaires à la paroi? Permet-il de prendre en compte par exemple les fissures inclinées? Permet-il de calculer la profondeur de la fissure dans la paroi? Quelles sont les limites de cet appareil de mesure?

Confirmez-vous qu'un des anneaux prévus pour Tihange 2 fut refusé au moment de la réception eu égard au nombre trop élevé de défauts constatés?

Dans son *safety case report* de décembre 2012, Electrabel utilise en page 82 une norme maximale de 132°C. Pourriez-vous préciser à quoi correspond cette norme, ce qu'elle représente et son origine scientifique? Est-ce une norme belge ou une norme étrangère?

09.05 Jan Jambon, ministre: Monsieur Nollet, j'espère que vous savez que j'essaie toujours d'être complet et honnête dans mes réponses. J'ai aussi demandé à mes services, lorsqu'ils me fournissent les réponses, d'être complets. J'ai une expérience de parlementaire et c'est pour moi une question de respect de répondre de manière détaillée et complète.

Dans ce dossier, je souhaite être complet également mais ce n'est pas toujours possible.

Comme M. Jan Bens l'a expliqué en sous-commission hier, à l'heure actuelle, l'AFCN ne peut répondre, pour diverses raisons, à toutes les questions demandant des données chiffrées sur les tests d'irradiation en cours.

L'AFCN rappelle que, dans ce dossier, le rôle de l'exploitant est de démontrer la sûreté de ses installations, que le rôle de l'AFCN est d'évaluer ces démonstrations et que le rôle du parlement est de vérifier le bon fonctionnement de l'AFCN, mais pas de réexaminer l'ensemble des questions techniques.

Les informations que vous demandez sont, tout d'abord, des résultats partiels et des résultats qui n'ont pas encore été pleinement évalués par l'autorité de sûreté et ses comités d'experts. Il ne faut pas oublier que de nombreux tests, tels que le test mécanique de la quatrième campagne d'irradiation, sont encore en cours.

Communiquer des résultats dans ce contexte reviendrait à donner une image incomplète de la situation. Or, il n'entre pas dans la politique de l'AFCN de communiquer des informations incomplètes ou des informations dont elle ne peut se porter garante de l'exactitude. Telle est la position de l'AFCN et telle est la position que, moi, en ma qualité de ministre de tutelle, je soutiens.

Bien que les données quantitatives précises sur les différentes campagnes d'irradiation ne peuvent toujours pas être communiquées, je peux vous confirmer que les résultats des tests de ténacité de la première campagne d'irradiation ne sont pas en conformité avec les attentes des experts.

C'est la raison pour laquelle Electrabel a décidé, fin mars 2014, d'anticiper par précaution l'arrêt des réacteurs de Doel 3 et Tihange 2. Les résultats obtenus indiquent que la valeur de température, qui est caractéristique de la ténacité du matériau VB 395, était plus fortement influencée par l'irradiation que ce que prédisait la théorie. L'un des objectifs de la quatrième campagne d'irradiation est de mieux quantifier cet écart.

Par ailleurs, l'AFCN tient à signaler que les documents qu'il reçoit sont des informations préliminaires, envoyées, d'une part, volontairement par un tiers, à savoir Electrabel, et, d'autre part, de façon confidentielle, à une autorité environnementale. Ceci facilite le travail par rapport à une manière de travailler, où l'exploitant envoie l'ensemble des documents lorsque tous les tests et analyses sont complétés. Electrabel a demandé pour chaque document préliminaire un traitement confidentiel. Dans ce cadre, l'AFCN estime, à l'heure actuelle, que la protection demandée pour ces documents l'emporte sur les intérêts d'une divulgation publique.

Je vous rappelle que les réacteurs sont à l'arrêt et déchargés et ne présentent actuellement aucun risque.

L'AFCN rappelle cependant son intention de rendre publiques ces informations techniques, lorsque l'ensemble du dossier aura été transmis, évalué et qu'une décision aura été prise.

Les tests prennent en compte une période d'irradiation de 40 ans avec une marge.

La seconde partie de vos questions concerne les inspections par ultrasons des cuves et l'analyse documentaire. Il est plus facile de répondre à ces questions.

Pour ce qui concerne l'outil d'inspection, permettez-moi de rappeler qu'en janvier 2013, l'AFCN a formulé une série d'exigences à réaliser endéans la fin du premier cycle des deux réacteurs de Doel 3 et Tihange 2. L'une de ces exigences était l'extension formelle de la qualification de l'outil d'inspection nommé MIS-B (Machine d'inspection en service belge). Le but d'une telle extension de qualification est de garantir que la machine est capable de détecter, dimensionner et localiser, avec une précision acceptable, les défauts présents dans les cuves de Doel 3 et de Tihange 2. Il faut, en effet, rappeler que cette machine est normalement utilisée pour l'inspection des soudures ou pour la détection des défauts sous revêtement. Son utilisation normale n'est pas la détection de défauts dus à l'hydrogène. C'est la raison pour laquelle l'AFCN a demandé l'extension de cette qualification.

Dans ce cadre, Electrabel doit fournir un dossier de qualification complet, ce qui implique que soit garanti que l'outil MIS-B est aussi capable de détecter les défauts dus à l'hydrogène incliné. Ce point particulier constituait, d'ailleurs, l'exigence complémentaire de l'AFCN référencée action 3.

Dans le même ordre d'idées, cette machine doit être capable de calculer la taille des défauts dans les trois dimensions dont la profondeur ou d'inspecter la cuve sur toute sa profondeur.

Cet appareil de mesure a, bien entendu, ses limites, mais aucune ne remet en cause sa capacité de détection de l'ensemble des défauts dus à l'hydrogène dans les cuves de Doel 3 et Tihange 2.

Un autre point soulevé dans vos questions est le rejet, par Electrabel, d'un des anneaux de la cuve de Tihange 2 durant sa fabrication en raison du nombre important de défauts. Cette information a été donnée, en janvier 2013, par l'AFCN, en page 20 de son *Provisionnal Evaluation Report* concernant des dossiers publiés sur le site web de l'Agence.

Pour répondre à votre question, en page 82 de son *Safety Case Report*, Electrabel fait référence, comme vous l'avez indiqué dans votre question, à une température de 132° Celsius. Comme stipulé à la même page, cette température est obtenue en appliquant la méthode de calcul prescrite par la réglementation 10 CFR 50.61.

Cette réglementation provient des États-Unis d'Amérique et de son régulateur, l'United States Nuclear Regulatory Commission (USNRC). Elle est utilisée pour les centrales nucléaires belges.

09.06 Jean-Marc Nollet (Ecolo-Groen): Monsieur le président, j'ai beaucoup de points de désaccord avec le ministre, au niveau politique, sur sa conception, ses projets,... Mais j'ai appris à le connaître sur les matières de sécurité nucléaire. Je distingue nos désaccords politiques en séance plénière du travail que nous effectuons ici en commission sur la sécurité nucléaire.

Je dois vous dire que je n'ai à ce stade jamais eu à vous reprocher dans vos réponses la volonté de cacher une partie des éléments, de ne pas répondre complètement. Je connais votre volonté sur ce dossier de nous répondre le plus complètement possible.

Toutefois, ici, pour la première fois, vous faites état du fait que vous endossez un choix méthodologique quant à la transparence, d'attendre d'avoir tous les résultats pour les publier. Je vais me permettre de vous dire que je ne partage pas ce choix. Pourquoi? Dans l'absolu, je pourrais vous suivre. Mais, appliqué à ce qui s'est passé et à ce qui se passe à Doel 3 et à Tihange 2, je ne peux plus le faire, parce que nous avons déjà vécu une telle situation entre 2012 et 2014.

En 2012, les premiers tests conduisent à découvrir – j'arrondis les chiffres – 8 000 fissures à Doel et 2 000 fissures à Tihange. La décision est prise de fermer ces centrales. Mais, en mai 2013, l'Agence fédérale de contrôle nucléaire, avec le ministre de l'époque, a annoncé qu'elle avait obtenu toutes les garanties et qu'on pouvait redémarrer. Et en mars 2014, soit 9 ou 10 mois après, on s'est rendu compte que ce n'était pas le cas, qu'ils n'avaient pas toutes les garanties et qu'il fallait les refermer en urgence, sans préjuger du résultat final. Il y a donc un précédent en la matière.

09.07 Jan Jambon, ministre: (...) dans une autre direction. Elles étaient ouvertes.

09.08 Jean-Marc Nollet (Ecolo-Groen): Mais elles n'auraient jamais dû réouvrir.

09.09 Jan Jambon, ministre: Non. C'était basé sur des résultats partiels.

09.10 Jean-Marc Nollet (Ecolo-Groen): Voilà! Mais je suis d'accord avec vous là-dessus. Ils se sont basés sur des résultats partiels.

09.11 Jan Jambon, ministre: Maintenant elles sont fermées. Si on prend des décisions sur base de tests partiels, on pourrait dire qu'on réouvre. On dit le contraire: on dit qu'on ne tire pas de conclusions, on attend que l'étude soit complète, et puis on prend la décision basée sur toute la série de tests et de données. En fait, vous confirmez...

09.12 Jean-Marc Nollet (Ecolo-Groen): Pas du tout! En 2012, on disait cela aussi, on avait fait tous les tests, on était sûrs du coup, on pouvait réouvrir. Et ils ont réouvert en 2013. En fait, on s'est rendu compte qu'il y avait quand même des problèmes et que des tests étaient encore en cours. En 2014, il a fallu fermer d'urgence sur base des résultats de ces tests. Qu'est-ce qui nous dit que demain, en fin 2015, on ne dise pas: voilà, on a fait tous les tests, on réouvre et on vous donne accès aux informations. C'est cela que vous dites.

Je voudrais creuser avec vous votre réponse. Vous dites qu'il nous sera donné accès aux informations quand ils auront réouvert. Non. Il faut que nous ayons aussi, nous, le temps d'analyser les résultats avant la réouverture, et que nous ayons l'occasion de discuter avec vous des résultats. Il ne suffit pas que l'Agence fédérale, après avoir reçu les tests, dise qu'ils peuvent réouvrir et, comme en 2013, nous mettre devant le fait accompli. Comprenez-vous?

09.13 Jan Jambon, ministre: Je comprends. On peut en débattre.

09.14 Jean-Marc Nollet (Ecolo-Groen): Il le faut. Il s'agit d'un problème méthodologique.

09.15 Jan Jambon, ministre: Peut-être y a-t-il là entre nous deux une différence d'interprétation sur quel est le rôle de qui. L'AFCN, sur base du rapport d'Electrabel, doit accepter ou non la réouverture, selon que les preuves de sécurité sont suffisantes ou qu'il subsiste des inquiétudes. L'exploitant doit fournir les données, les études, et l'AFCN doit donner son accord ou non. *Gelezen en goedgekeurd*, ou non.

Et puis, le parlement contrôle cela, mais pas l'analyse des données. Vous êtes sans doute un grand spécialiste du nucléaire, je n'en doute pas. Mais le rôle du parlement, c'est le contrôle sur l'AFCN, et pas de prendre la décision d'ouvrir ou non. Je pense qu'il y a là une différence de vues sur le rôle de chacun.

09.16 Jean-Marc Nollet (Ecolo-Groen): Attention! Le rôle du parlement est notamment de contrôler que l'Agence fédérale fasse bien son job. Mais le rôle du parlement est aussi de confronter les données qu'éventuellement l'Agence fédérale belge donne avec d'autres données. C'est ce que je fais.

Quand je mets en exergue des propos, des courriers, des écrits de l'Agence française qui posait le problème

en 2012 et que je vois que l'Agence belge n'a pas suivi à ce moment-là, là il y a un problème que, moi, je dois relever politiquement. Ce que je fais ici dans ma démarche.

Par ailleurs, c'est parce qu'il y a un lourd antécédent que je suis à ce point spépieux - j'ignore si vous connaissez ce terme - sur le rôle de l'Agence fédérale. Elle manque d'indépendance par rapport à Electrabel. Elle croit Electrabel sur parole en 2013 et donne son feu vert pour réouvrir.

Tout compte fait, on se rend compte qu'on n'aurait pas dû réouvrir. Ce précédent existe. L'Agence a failli à sa mission et le reconnaît puisqu'elle dit qu'on n'aurait pas dû rouvrir. Permettez-moi donc d'être prudent sur ce volet-là. C'est la raison pour laquelle je continuerai à poser des questions.

Je reviens maintenant sur les autres éléments que vous avez évoqués. Vous me dites et vous me confirmez que les tests sont réalisés avec irradiation jusqu'à 40 ans. Il s'agit d'une information. Je vous en remercie.

Vous me dites que la caméra à ultrasons n'était pas qualifiée pour les défauts dus à l'hydrogène. C'est logique puisqu'elle était effectivement qualifiée pour les défauts sous revêtement et pas pour les défauts dus à l'hydrogène. On va attendre de voir ce que le dossier de qualification dit sur la capacité ou pas de voir les fissures inclinées. Il s'agit d'une donnée importante à savoir de voir si on a bien repéré toutes les fissures à ce stade.

Je vais revenir sur la fameuse page 82 qui parle des 132 degrés. Que nous apprend cette page? C'est que la marge de sécurité prise par Electrabel est de 50 degrés Celsius alors que les experts internationaux mandatés par l'Agence fédérale recommandaient de prendre en marge 100 degrés Celsius. Si on avait pris 100 degrés Celsius, les centrales n'auraient jamais pu réouvrir. On a pris 50 degrés alors que les experts disaient 100. Que fait l'Agence fédérale? Elle dit qu'elle ne va pas suivre les experts internationaux mais qu'elle va suivre ce qu'Electrabel propose.

Je vois là une deuxième faille dans le dispositif de sécurité que devrait nous amener l'Agence fédérale. C'est d'ailleurs à ce propos que je vous interroge. Les marges de sécurité sont des éléments fondamentaux dans ce moment de prise de décision. Or, l'Agence fédérale n'a pas suivi ce que disaient les experts internationaux. C'est un élément de plus qui me fait dire que, politiquement, il faut aller plus loin que s'interroger sur le rôle de l'Agence fédérale ou sur celui des parlementaires. Nous sommes là pour vérifier que tous les éléments sont pris en considération. Nous poursuivrons le débat ultérieurement car j'ai encore une série de questions plus précises à ce sujet.

Pour les échanges ultérieurs, je vous demande de tenir compte du fait qu'il y a eu erreur et que notre job à nous n'est pas simplement d'être des béni-oui-oui face à l'Agence fédérale. Il faut confronter les données de l'Agence fédérale avec des sources extérieures. S'il y a eu autant d'intervenants, ...

Vous avez récemment vu M. Debauche. Ce n'est pas rien! C'est un "insider". C'est quelqu'un de l'intérieur. Vous avez également vu MM. Macdonald et Walter Bogaerts de la KUL. Ces personnes sont intervenues de l'extérieur et challengent l'Agence fédérale qui en a bien besoin en la matière. Les documents de l'Agence française qui dit que les fissures peuvent potentiellement évoluer sont interpellants. Je dis tout cela pour que, dans nos échanges futurs, vous puissiez considérer que l'on doit aller au-delà et ne pas attendre simplement les résultats de l'Agence fédérale car les expériences du passé nous montrent que, pour l'instant en tout cas, elle n'a pas suffisamment l'indépendance requise.

09.17 Jan Jambon, ministre: Monsieur Nollet, je ne partage pas votre manque de confiance dans l'Agence fédérale.

J'ai revu les différentes évaluations internationales faites sur l'Agence fédérale. Tous les *benchmarks* sont positifs pour l'Agence fédérale. Vous dites qu'elle est liée à Electrabel. C'est une vision que je ne partage pas et je tiens à ce que cela figure dans le rapport de cette commission.

09.18 Jean-Marc Nollet (Ecolo-Groen): Monsieur le ministre, c'est effectivement important que vous précisiez votre point de vue dans le rapport.

Pour ma part, j'assume pleinement mes propos. Admettez cependant que les faits parlent contre l'Agence fédérale, notamment la décision de donner en 2013 un feu vert au redémarrage, alors qu'il a fallu fermer en urgence en mars 2014 car les tests étaient négatifs. Il y a un problème de méthodologie de l'Agence.

M. Bens l'a d'ailleurs reconnu hier.

Elle n'aurait pas dû redonner le feu vert à ce moment-là. Nous verrons bien par après ce qu'il conviendra de retirer des tests quand ils seront terminés. En attendant, une erreur a été commise.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

10 Vraag van de heer Franky Demon aan de vice-eersteminister en minister van Veiligheid en Binnenlandse Zaken, belast met Grote Steden en de Regie der Gebouwen, over "het bezoek van de minister aan het Verenigd Koninkrijk" (nr. 2779)

10 Question de M. Franky Demon au vice-premier ministre et ministre de la Sécurité et de l'Intérieur, chargé des Grandes Villes et de la Régie des Bâtiments, sur "la visite du ministre au Royaume-Uni" (n° 2779)

10.01 Franky Demon (CD&V): Mijnheer de minister, in een andere vraag kom ik straks even terug op de terreurdreiging. Deze vraag betreft uw bezoek aan het Verenigd Koninkrijk.

Onlangs hebt u beslist om de aanpak van terrorisme en radicalisering in het Verenigd Koninkrijk ter plaatse te gaan bekijken. Het is goed dat u het initiatief hebt genomen om te gaan *benchmarken* zodat eventuele goede praktijken snel kunnen worden overgenomen. Naast de politiediensten bezocht u ook de inlichtingendiensten.

In eigen land zien we dat de regio's inspanningen leveren om ook vanuit hun bevoegdheid te werken aan deradicalisering.

Hebt u tijdens uw bezoek aan het Verenigd Koninkrijk kennis gekregen van bijzondere preventie-initiatieven inzake terrorisme en radicalisering? Zo ja, welke?

Plant u in de nabije toekomst nog dergelijke bilaterale werkbezoeken? Zo ja, bij wie en met welke specifieke doelstelling?

Hoe ziet u de samenwerking met de regio's, onder meer op het vlak van preventie?

10.02 Minister Jan Jambon: Mijnheer Demon, een van de redenen waarom wij naar het Verenigd Koninkrijk zijn gegaan, was om van nabij kennis te maken met de preventie-initiatieven die door het Home Office worden uitgerold.

Ik heb met mevrouw May, minister van Binnenlandse Zaken van het Verenigd Koninkrijk, kunnen spreken over de initiatieven die zij op het vlak van de eerstelijns sensibilisering ontwikkelen, zoals het Channel-project. Mijn aandacht is echter vooral uitgegaan naar de wijze waarop de *counter narrative*-strategie in het Verenigd Koninkrijk wordt ingevuld.

Zoals u weet, neemt België de *lead* in een Europees project inzake *counter narrative*, met name het SSCAT-project, dat staat voor Syria Strategic Communication Advisory Team. Dit project wordt samen met specialisten uit het Verenigd Koninkrijk opgezet en is erop gericht een generieke strategie inzake contraboodschappen tegen onder meer de extremistische propaganda van de IS te ontwikkelen.

Die strategie wordt ter beschikking gesteld van alle Europese landen en regio's. Reeds verschillende landen hebben trouwens hun interesse hierin laten blijken. België kan een beroep doen op de knowhow en ervaringen van de Britse specialisten ter zake. Tijdens mijn bezoek aan het Verenigd Koninkrijk heb ik mij kunnen vergewissen van hun professionalisme.

De G11 – de elf Europese lidstaten die *foreign fighters* op hun territorium hebben – vergaderen regelmatig in Brussel. Ik heb daar vorige donderdag het SSCAT-project voorgesteld.

Wat is de bedoeling van dat project? Het is een *communication advisory team* waarop de lidstaten een beroep kunnen doen. Daarna worden lokaal initiatieven ontwikkeld voor *counter narrative*. Het is dus niet zo dat wij hier een filmpje maken dat wordt uitgerold in alle lidstaten. Wij gaan ervan uit dat dit moet geënt zijn op de lokale entiteiten en de lokale gemeenschappen. Wij hebben wel de knowhow samengebracht om

zoiets te doen. Het is een bureau gespecialiseerd in *counter narrative* tegen terrorisme, waarvan de lidstaten kunnen gebruikmaken.

Internationale benchmarking is volgens mij essentieel in alle domeinen, en zeker wanneer het over een universele en grensoverschrijdende problematiek gaat als radicalisering en terrorisme, die heel wat Europese en ook niet-Europese landen raakt.

Ik had gisteren de ambassadeur van China op bezoek. Ik wist dat niet, maar ook China wordt geconfronteerd met het fenomeen van *foreign fighters* voor Syrië en Irak. Dit is dus echt een universeel fenomeen.

Zoals gezegd, neem ik het voortouw op internationaal vlak met die G11, waarvan België voorzitter is. Deze groep leent zich ertoe kennis te maken met de verschillende initiatieven en strategieën die in de verschillende landen worden ontwikkeld.

Ik voorzie in de nabije toekomst dan ook in verdere werkbezoeken om deze projecten van nabij te bekijken, maar heb hiervoor nog geen definitieve plannen. Volgende week gaan we naar Marokko om daar na te gaan welke *counter narrative*-initiatieven zij nemen en te kijken naar de imamopleiding.

Ik weet dat dit niet mijn bevoegdheid is, maar het is wel een essentieel element, dus ik zal dat overbrengen aan de regio's. De regio's beschikken over de belangrijkste beleidshefbomen voor het ontwikkelen van een preventiestrategie.

Binnen mijn bevoegdheden kan ik via onder andere de algemene directie Preventie en Veiligheid een ondersteunende, coördinerende en intermediaire rol spelen tussen het Europese niveau en het niveau van de deelstaten.

In het Overlegcomité met de deelstaten hebben wij afgesproken dat er een overlegplatform inzake antiradicalisme zal komen. Er is een initiatief genomen waarbij wij op regelmatige basis alle actoren van de Gemeenschappen en Gewesten en het federaal niveau samen zullen brengen. Ik zal daar ook het SSCAT-project voorstellen. Ik denk dat de Gemeenschappen het best geplaatst zijn om dat te implementeren.

10.03 Franky Demon (CD&V): Zijn dergelijke antifilmpjes al gemaakt en verspreid op het internet? Of is dit nog maar een idee?

10.04 Minister Jan Jambon: Dit gaat al verder. Het bureau heeft momenteel contact met negen lidstaten. In twee of drie lidstaten lopen al campagnes.

U had het over filmpjes op het internet. Dat is een kanaal. Men moet eigenlijk alle communicatiekanalen inzetten. Het gaat dus niet alleen om filmpjes op het internet.

10.05 Franky Demon (CD&V): En bij ons?

10.06 Minister Jan Jambon: In de loop van de maand april zullen wij de eerste realisaties doen.

*L'incident est clos.
Het incident is gesloten.*

De **voorzitter**: Vraag nr. 2797 van de heer Franky Demon wordt omgezet in een schriftelijke vraag.

11 Question de M. Georges Gilkinet au vice-premier ministre et ministre de la Sécurité et de l'Intérieur, chargé des Grandes Villes et de la Régie des Bâtiments, sur "le nouveau plan particulier d'intervention de la centrale de Chooz" (n° 2833)

11 Vraag van de heer Georges Gilkinet aan de vice-eersteminister en minister van Veiligheid en Binnenlandse Zaken, belast met Grote Steden en de Regie der Gebouwen, over "het nieuwe bijzonder interventieplan voor de kerncentrale van Chooz" (nr. 2833)

11.01 Georges Gilkinet (Ecolo-Groen): Monsieur le président, monsieur le ministre, le Plan particulier d'intervention (PPI) pour la centrale de Chooz est actuellement en cours de révision. La procédure en est au stade de la consultation des riverains. Cet outil contient les mesures de protection à prendre à proximité de

la centrale. À ce jour, son périmètre d'application se limite à un rayon de 10 kilomètres autour du site. Cela signifie que seuls les habitants des 15 communes françaises riveraines de la centrale sont consultés, alors que Chooz est véritablement enclavé en territoire belge.

Eu égard à l'enjeu que représente la sécurité de la centrale de Chooz pour la population belge, la consultation des seules autorités provinciales de la Province de Namur m'apparaît comme insuffisante. Il serait logique que la population et les représentants des communes belges proches de Chooz – je pense à Beauraing, Dinant, Hastière, Anhée et d'autres – reçoivent aussi l'occasion d'exprimer leurs remarques quant au Plan d'intervention et plus généralement, soient davantage pris en compte quand il s'agit de réfléchir à un éventuel accident sur le site de Chooz.

Monsieur le ministre, ma question date du 6 mars, soit avant la publication du rapport du Conseil supérieur de la Santé, qui préconise une diffusion encore beaucoup plus large des pilules d'iode et de l'information aux personnes concernées. Cela renforce encore le sens de cette question.

Monsieur le ministre, quel est le périmètre de la zone autour de laquelle un PPI doit être établi pour les centrales belges? L'estimez-vous suffisant par rapport aux leçons à tirer des derniers accidents nucléaires, notamment celui de Fukushima? Je me réfère aux auditions qui ont eu lieu très récemment en commission Sécurité nucléaire.

Quelle initiative entendez-vous prendre à l'égard des autorités françaises pour que les communes et les citoyens belges concernés soient impliqués dans l'élaboration et la validation du Plan particulier d'intervention pour la centrale de Chooz, surtout après l'avis du Conseil supérieur de la Santé?

Un élargissement de la zone du Plan d'intervention est-il envisageable? Une demande en ce sens a-t-elle été introduite auprès des autorités françaises? Si non, le sera-t-elle?

De quelle façon comptez-vous assurer l'information de la population belge concernée sur ce sujet? J'insiste sur le fait que cette population est de plus en plus soucieuse d'obtenir une information claire et accessible.

11.02 Jan Jambon, ministre: Monsieur le président, cher collègue, la procédure en cours autour du PPI français est une révision, notamment sur base des leçons issues de l'exercice qui s'est tenu en septembre et auquel ont participé les autorités françaises et belges. Comme c'est le cas lors de chaque révision, le gouverneur de la province de Namur a été consulté et a eu l'occasion de communiquer ses remarques.

Dans le même souci de cohérence, le PPI belge avait été soumis à la Préfecture avant son approbation en 2014. Les plans des deux côtés de la frontière sont donc le fruit de contacts réguliers. Dans ces échanges, le gouverneur est le relais des préoccupations et questions des bourgmestres et de la population belges vers son homologue français.

Les bourgmestres avaient ainsi eu l'occasion encore récemment – en septembre 2014 – de faire part de leurs questions et inquiétudes lors d'une séance d'information à laquelle participait le directeur de cabinet du préfet des Ardennes. Le gouverneur a également relayé auprès d'eux l'invitation à la séance de consultation de la population spécifique au PPI français.

Contrairement à ce que vous indiquez dans votre question, la population belge était la bienvenue pour cette consultation. Si les communes de la zone de planification autour de Chooz font aujourd'hui l'objet d'un programme spécifique afin d'implémenter la planification au niveau local et d'accroître les connaissances de tous les intervenants, les autres communes de la province de Namur reçoivent aussi régulièrement de l'information sur les différents risques, dont le risque nucléaire.

Ainsi, le thème de la planification autour de Chooz a été abordé à la Conférence des bourgmestres du 12 novembre 2014. Dans ce travail général, une information à la population n'est pas négligée et le gouverneur comme les bourgmestres relayent les campagnes réalisées par le Centre fédéral de crise.

En ce qui concerne l'étendue des zones de planification d'urgence, le Plan fédéral d'urgence nucléaire et radiologique pour le territoire belge applique, pour la centrale nucléaire de Chooz qui fait également partie de son champ d'application, les mêmes zones que pour les centrales belges de Doel ou Tihange: 10 kilomètres de rayon pour la mise à l'abri et l'évacuation, 20 kilomètres de rayon pour la pré-distribution de comprimés d'iode. À l'intérieur de ces zones implémentées par le PPI pour la centrale de Chooz, une

préparation spécifique est prévue étant donné que le risque en cas de situation d'urgence réelle y est le plus haut et le temps d'intervention le plus court. Cela n'empêche pas qu'en cas de nécessité, des mesures d'urgence sur des zones d'intervention plus étendues que les zones de planification puissent être implémentées sur la base des plans généraux d'urgence et d'intervention des autorités locales.

Dans le cadre de l'actualisation du plan fédéral d'urgence nucléaire, qui a lieu en ce moment et qui doit être finalisé, fin de l'année - début de l'année prochaine, l'étendue des zones de planification est examinée en prenant en compte les éléments suivants: calculs scientifiques, pratiques dans les pays voisins et points de vue stratégiques opérationnels. L'avis du Conseil supérieur de la Santé est repris dans cet exercice d'actualisation du plan fédéral d'urgence.

Nous attendons les résultats pour la fin de l'année, début de l'année prochaine.

11.03 Georges Gilkinet (Ecolo-Groen): Monsieur le ministre, je vous remercie pour votre réponse. Vous apprendrez que je suis particulièrement soucieux de ce dossier qui m'est géographiquement proche. Je pense que celui-ci a évolué depuis que j'interroge en la matière. En 2007, les exercices se déroulaient sans concertation entre les autorités belges et françaises. Le gouverneur de la province de Namur prend à cœur son rôle de coordination à cet égard.

Néanmoins, je reste sur ma faim. Lorsque vous dites: "La population belge était la bienvenue lors des réunions d'informations". Le fait est qu'elle n'était pas ou que peu présente. J'estime que l'implication des bourgmestres et des communes est trop indirecte par rapport à la dangerosité que peut représenter une centrale nucléaire, d'autant plus au regard des conclusions du Conseil supérieur de la Santé qui visent à étendre la zone de couverture, tant pour les pilules d'iode que pour les plans d'intervention.

D'autres questions vous ont été posées sur le sujet. Vous essayez de finaliser le plus rapidement possible le travail d'actualisation. Mais Chooz faisant partie des plans belges en matière d'intervention, je vous demande d'être particulièrement attentif à cette centrale, parfois oubliée parce que située sur le territoire français, et de décider de donner tous les moyens nécessaires à la prévention, ce qui fera l'objet du débat au moment où vous présenterez le nouveau plan.

Je vous remercie de l'attention que vous portez à cette problématique.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

12 Vraag van mevrouw Veerle Heeren aan de vice-eersteminister en minister van Veiligheid en Binnenlandse Zaken, belast met Grote Steden en de Regie der Gebouwen, over "het gebruik van drones door de politiezones" (nr. 2840)

12 Question de Mme Veerle Heeren au vice-premier ministre et ministre de la Sécurité et de l'Intérieur, chargé des Grandes Villes et de la Régie des Bâtiments, sur "l'utilisation de drones par les zones de police" (n° 2840)

12.01 Veerle Heeren (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, de droneproblematiek is heet van de naald. Ik heb deze voormiddag mijn vraag niet kunnen stellen aan uw collega, maar dit zal dan voor volgende week zijn.

U weet ook dat die markt zich razendsnel aan het ontwikkelen is. Wij kennen de speelgoeddrones die op de eerste plaats stonden bij de verlanglijstjes voor Sinterklaas. Het gaat hier echter vooral over de nieuwe industriële economie die zich aan het ontwikkelen is.

Hazodi, de politiezone van Genk en omstreken, heeft een jaar of twee geleden als een van de eerste politiezones geïnvesteerd in zo'n drone. Er werd er ook eentje gestolen. Vanuit verschillende politiezones duikt nu dezelfde vraag op.

Gisteren heb ik een van uw collega's ontmoet op een van onze studiedagen over het droneverhaal. De vraag moet worden gesteld op welke manier deze toestellen inzetbaar zijn. Ik meen dat Genk een goed voorbeeld is waar een drone een effect kan hebben. Dergelijke toestellen zijn echter veel te duur in aankoop.

Kunt u als bevoegd minister voor binnenlands bestuur en veiligheid zeggen of ter zake al een visie bestaat?

Dit is een vrij nieuwe inzetbare methodiek. Gisteren was ik zelf verrast dat men het bijvoorbeeld gebruikt bij verkeerssituaties, om vanuit de lucht foto's te maken. Vele maanden nadien kan men die beelden aanwenden in een procedure.

Twee jaar geleden was er een vrij goed ontwerp van KB dat er spijtig genoeg nooit is gekomen. Resultaat is dat wij vandaag achterop hinken. Het is dan ook de uitdaging voor de federale regering om een KB uit te vaardigen dat ervoor kan zorgen dat de drone-industrie alle kansen krijgt zodat de veiligheid in al haar aspecten kan worden gegarandeerd. Wij hopen ook op uw steun hiervoor.

In welke mate bent u als vice-eersteminister betrokken bij het opstellen van dat KB? Op welke manier en over welke toepassingen hebt u ter zake zelf contacten gehad? De voorbije maanden had u andere katten te geselen, dat besef ik maar al te goed.

Er gaat geen week voorbij of er staat een artikel over drones in de krant. Het toestel zit echter nog steeds in de sfeer van het attractieve terwijl er in Vlaanderen en België heel wat jonge ondernemers actief zijn met deze technologie, zeker op het vlak van veiligheid. Het project Ansecure dat werd binnengehaald op Europees niveau biedt de nodige perspectieven op het vlak van de veiligheid.

Hebt u zelf contacten met de verschillende stakeholders van de drone-industrie? Wie zijn die partners? Tot welke resultaten hebben die gesprekken geleid?

Hebt u of uw departement een visie omtrent het gebruik van drones door de lokale politie? Ik word zelf ook gevat door die vraag maar ik houd de boot af. Het gaat over 25 000 euro en ik meen dat men hier op een grotere schaal moet kunnen inzetten. Ik kijk uit naar uw antwoord om na te gaan wat een perspectief zou kunnen zijn voor al die politiezones in Vlaanderen.

Voorts ben ik ervan overtuigd dat een individualistische aanpak van één zone niet de juiste aanpak zal zijn. Voorziet u in een globaal plan van aanpak of zijn er andere samenwerkingsverbanden tussen de verschillende politiezones inzake dronegebruik, bijvoorbeeld een georganiseerde aankoop? Moeten die toestellen worden aangekocht of kunnen ze ook worden gehuurd?

Zijn ze inzetbaar voor bepaalde activiteiten? Hebt u zelf al de mogelijkheid gehad om met uw departement een tijdpad uit te zetten om dit te implementeren?

Ik wil u alvast heel hartelijk danken voor uw antwoord en ik hoop ook op uw steun in de komende weken om ervoor te zorgen dat het KB van uw collega inzake drones alle mogelijkheden zal bieden aan de jonge drone-industrie.

12.02 Minister **Jan Jambon**: Mijnheer de voorzitter, mevrouw Heeren, ik heb indertijd een demonstratie gezien toen ik de Civiele Bescherming in Crisnée ging bezoeken, maar het is wel de eenheid in Brasschaat die gespecialiseerd is inzake het inzetten van drones. De Civiele Bescherming maakt er al gebruik van.

Een drone kan bijvoorbeeld worden ingezet bij een groot ongeval, bijvoorbeeld een treinongeval, om de slachtoffers te situeren. Ik heb daarvan een indrukwekkende en nuttige demonstratie gezien in Crisnée.

Het departement van Binnenlandse Zaken is niet betrokken bij de wetgeving inzake het dronegebruik. De FOD Mobiliteit en Vervoer is daarmee belast. Vanuit mijn departement zijn wij echter wel constant in overleg met de inlichtingendienst en de politiediensten over bepaalde veiligheidsaspecten, onder meer over het gebruik van drones, wat een probleem van veiligheid zou kunnen vormen. Ik heb hier al hier regelmatig geantwoord op vragen over het inzetten van drones rond kerncentrales, al zijn dat dan geen drones van de overheid.

Mijn departement heeft op dat vlak nog geen contact met de verschillende stakeholders van de drone-industrie.

Voor de politiediensten kan de drone een middel zijn om de bestaande vorm van camerabewaking te ondersteunen en uit te breiden. Indien een bewakingscamera op een drone gemonteerd wordt en gebruikt wordt voor de doeleinden opgenomen in de wet op de camera's, van 21 maart 2007, dan dient deze de bepalingen houdende het gebruik van de mobiele bewakingscamera's te respecteren. Deze mobiele camera's kunnen volgens de huidige wetgeving enkel gebruikt worden door politiediensten bij een grote

volkstoeloop in de zin van artikel 20 van de wet op het politieambt, in een niet-besloten plaats of een voor het publiek toegankelijke plaats voor niet-permanente opdrachten die tevens in uitvoeringstijd beperkt zijn. De wet regelt eveneens de procedure qua gebruik als het bekijken van deze beelden in realtime en het opnemen en bewaren van de beelden.

De wet op de bewakingscamera's maakt momenteel het voorwerp uit van een evaluatie.

De vraag naar het gebruik van drones maakt deel uit van die evaluatie, samen met andere types van mobiele camerabewaking. Het doel is eigenlijk om een wetgeving tot stand te brengen die het gebruik van deze technologie omkadert, aangepast aan de evolutie.

Wat bedoelen wij daarmee? De vorige versie van de camerawetgeving was te gedetailleerd. Als de technologie evolueert, wat zij ook doet, holt de wet ze achterna. Wij willen de wet op de camerabewaking generieker maken en lostrekken van de technologie, maar tegelijk toezien op wat kan en niet kan. De technische modaliteiten zullen niet specifiek in de wet worden opgenomen om te vermijden dat wij de wet telkens opnieuw moeten aanpassen wanneer de technologie evolueert en nieuwe apparaten op de markt verschijnen.

Bij dit alles is de grote toetssteen het respect voor het privéleven en het proportionaliteitsbeginsel. Is de inzet in proportie met het doel? Dat mogen wij niet uit het oog verliezen.

Indien een drone een lokale politiezone helpt bij het uitvoeren van het zonaal veiligheidsplan dan kan ik daar niet tegen zijn, integendeel. Natuurlijk kan het budgettair interessant zijn om over te gaan tot een gemeenschappelijke aankoop. Ik wil dit verder bekijken in de vaste commissie van de lokale politie.

Een termijn voor de implementatie van de drones bij de lokale politiediensten kan ik momenteel moeilijk geven. Veel hangt af van de termijn waarin de wettelijke regeling omtrent het gebruik van de drones in voege zal treden. Enerzijds, is er de wet die de FOD Mobiliteit momenteel maakt, anderzijds, is er de wet op de camerabewaking. Die twee wetten zullen een invloed hebben. Eerst doen wij die oefening, dan bepalen wij wat interessant is voor de lokale zones en of wij tot gemeenschappelijke aankopen moeten overgaan.

Nu kan ik alleen zeggen dat wie drones wil inzetten om het lokaal veiligheidsplan uit te voeren, beter probeert partnerships aan te gaan. Mijn departement gaat na of wij iets kunnen doen rond gezamenlijke aankopen.

12.03 Veerle Heeren (CD&V): Mijnheer de minister, dit is inderdaad een materie voor mevrouw Galant, maar het gaat over een KB dat aan de Ministerraad moet worden voorgelegd.

Zowel VOKA als UNIZO hebben vandaag nog een persbericht de wereld in gestuurd met de vraag om ervoor te zorgen dat de dronewetgeving een werkbaar kader biedt voor de nieuwe industrie. Een KB dat alleen een regelgeving biedt voor speelgoeddrones die men in de Mediamarkt koopt, is niet voldoende want dan missen wij in Vlaanderen en in heel België enorm veel. Wij zijn een te innovatieve regio om die kans te missen. Ik vraag daarom expliciet uw steun als vice-eersteminister.

Wat de camerawetgeving betreft, het project Ansecure werd binnengehaald door een aantal ondernemingen. Men is die expertise volop aan het uitbouwen met het oog op veiligheid. Ik kan mij voorstellen dat dit voor u op middellange termijn interessant is. De zaken evolueren razendsnel in die economische sector. Het zou goed zijn mocht u zich hierover laten informeren om na te gaan op welke manier dit in ons federaal veiligheidsbeleid inpasbaar is.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

13 Vraag van mevrouw Renate Hufkens aan de vice-eersteminister en minister van Veiligheid en Binnenlandse Zaken, belast met Grote Steden en de Regie der Gebouwen, over "de resultaten van geweldpleging tegen private veiligheidsdiensten" (nr. 2853)

13 Question de Mme Renate Hufkens au vice-premier ministre et ministre de la Sécurité et de l'Intérieur, chargé des Grandes Villes et de la Régie des Bâtiments, sur "les résultats relatifs aux actes de violence contre des services de sécurité privés" (n° 2853)

13.01 Renate Hufkens (N-VA): Mijnheer de minister, mijn vraag is een vervolgvraag op een schriftelijke vraag van mij van 29 januari met betrekking tot geweld tegen private veiligheidsdiensten.

De gecommuniceerde cijfers zijn op zijn minst frappant te noemen. Zo werden er in 2014 820 dagen werkverlet genoteerd bij de veiligheidsdiensten van De Lijn of 2,7 dagen per persoon. De NMBS stelt dan weer 564 gevallen van agressie met in het totaal 743 dagen arbeidsongeschiktheid. Ook zijn er verrassende en sterke regionale verschillen op te merken met betrekking tot de agressie, zeker bij De Lijn. Het gros van de agressiegevallen gebeurde in Oost-Vlaanderen met maar liefst 586 dagen, met andere woorden gemiddeld zeven dagen werkverlet per persoon. Daarna komt Vlaams-Brabant met ongeveer 2,4 dagen en in Limburg 46 dagen. Antwerpen en West-Vlaanderen telden bijna geen gevallen. Dat is toch gedeeltelijk verrassend.

Daarom had ik u graag de volgende verduidelijking gevraagd.

Hoe evalueert u zelf de cijfers? Hoe verklaart u de regionale verschillen?

Ik had graag enkele vragen gesteld over de cijfers van de MIVB, maar daar waren er blijkbaar geen bekend. Hoe komt dat eigenlijk?

Bestaat de mogelijkheid tot psychologische en medische begeleiding bij de private veiligheidsdiensten voor de personeelsleden die slachtoffer werden van agressie? Hoe worden die daarop bij hun opleiding voorbereid?

13.02 Minister Jan Jambon: Het klopt dat de eerder gecommuniceerde cijfers op het eerste gezicht een groot verschil tussen verschillende regio's en provincies aantonen. Ze geven echter noch een inhoudelijk beeld van de plaatsgevonden feiten, noch de concrete redenen aan waarom het werkverlet wegens de agressiegevallen werd opgenomen.

De Lijn noch de MIVB noch de NMBS kon blijkbaar een absoluut cijfer kleven op het aantal agressies tegen hun veiligheidsagenten. Vaak worden dergelijke feiten door de veiligheidsagenten gewoon niet aangegeven. Het is, met andere woorden, niet zo eenvoudig om relevante conclusies te trekken, al is elk agressiegeval een geval te veel.

De regionale gevallen geven een ietwat vertekend beeld. Bijvoorbeeld van de 820 dagen werkverlet bij De Lijn die werden opgenomen naar aanleiding van een aan agressie gerelateerd arbeidsgeval, werden er bijna 500 dagen opgenomen door drie veiligheidsagenten betrokken bij twee verschillende incidenten die zich toevallig in dezelfde provincie hebben voorgedaan. De resterende dagen werkverlet hebben betrekking op zo'n 10 % van alle veiligheidsagenten van De Lijn. Er zijn dus twee gevallen waarbij drie mensen betrokken zijn. Ze hebben elk het leeuwendeel van de dagen werkverlet op zich genomen.

Voorts kan ik u meedelen dat de MIVB niet beschikt over informatie die uitsluitend betrekking heeft op de veiligheidsagenten van haar veiligheidsdienst. De veiligheidsdiensten staan zelf in voor de invulling van de eventuele psychologische begeleiding van hun personeelsleden die het slachtoffer waren van agressie.

De veiligheidsdiensten beslissen dus zelf waaruit de aangeboden begeleiding bestaat, wanneer die gegeven wordt en hoe lang ze verleend wordt. In de wettelijk verplichte opleiding tot veiligheidsagent worden vakken gegeven zoals psychologische conflicthantering, het herkennen van gevaarsituaties in de openbare vervoersomgeving en benaderingstechnieken gericht op het voorkomen van geweldsituaties. Globaal wordt er in de opleiding de nadruk gelegd op het voorkomen van agressie. Ook al worden dergelijke onderwerpen in de opleiding aangekaart, dat sluit niet uit dat medewerkers slachtoffer worden door daden van agressie.

13.03 Renate Hufkens (N-VA): Uw antwoord verduidelijkt natuurlijk al heel wat meer. De cijfers waren immers niet zo eenvoudig te analyseren.

Ik begrijp dat het niet eenvoudig is om dat in kaart te brengen, maar denk wel dat het belangrijk is. Daarom is het jammer dat de MIVB dat niet doet. Het kan namelijk beleidsrelevante informatie opleveren over wat er precies misloopt en hoe die situaties aangepakt kunnen worden.

Elk geval van agressie is er inderdaad een te veel. We moeten hier dus aandacht voor blijven hebben en

ervoor zorgen dat agressie minder voorkomt.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

De **voorzitter**: De vragen nrs 2668 en 2869 van de heer Metsu worden uitgesteld.

14 Vraag van mevrouw Karin Temmerman aan de vice-eersteminister en minister van Veiligheid en Binnenlandse Zaken, belast met Grote Steden en de Regie der Gebouwen, over "de bijstandswijgering van de Brusselse politie" (nr. 2720)

14 Question de Mme Karin Temmerman au vice-premier ministre et ministre de la Sécurité et de l'Intérieur, chargé des Grandes Villes et de la Régie des Bâtiments, sur "le refus de la police bruxelloise de prêter assistance" (n° 2720)

14.01 Karin Temmerman (sp.a): Mijnheer de minister, ik had begrepen dat deze vraag zou worden toegewezen aan de minister van Justitie. Ik dacht dat uw kabinet mij daarvan had verwittigd. Ik stel ze u graag alsnog.

Sinds vrijdag 27 februari worden er geen veiligheidscontroles meer uitgevoerd aan de ingang van het Justitiepaleis in Brussel. Het veiligheidskorps beschikt namelijk over te weinig personeel om de scanners te bemannen. De bezoekers moeten voortaan enkel nog hun identiteitskaart tonen. De Brusselse politie weigerde ook bijstand te verlenen. Volgens de politie is het bemannen van de scanstraat in het Brusselse Justitiepaleis niet hun taak. Zij zijn hier, naar eigen zeggen, niet voor opgeleid. Dat is toch wel raar, zeker in de situatie waarin we vandaag verkeren: het is niet evident dat daar geen controle op is. Bovendien weten we dat er in het verleden toch wel wat veiligheidsproblemen waren in het Brusselse Justitiepaleis.

Weet u waarom de Brusselse politie weigerde om die bijstand te verlenen aan het veiligheidskorps? Wordt dergelijke vraag in andere gerechtelijke arrondissementen ook geweigerd? Hebt u de problematiek reeds besproken met de minister van Justitie? In welke oplossing kan worden voorzien met betrekking tot de veiligheidscontroles in het Brussels Justitiepaleis?

14.02 Minister Jan Jambon: Mevrouw Temmerman, de vragen die u stelt, betreffen de samenwerking tussen het veiligheidskorps en de lokale politie van Brussel.

Er is een samenwerkingsakkoord tussen beiden met betrekking tot de beveiliging van het Brussels Justitiepaleis. Collega Geens moet u daarop antwoorden.

Ik begrijp dat u hier verwikkeld bent in een pingpongspel. Ik heb er nog niet over gesproken met minister Geens. Ik zie hem morgenochtend en zal dat meenemen om te bekijken wie van ons beiden daarop zal antwoorden.

Als hij daarop echt niet wil antwoorden, zal ik wel een antwoord formuleren, in overleg met hem. Ik zal u dat zo snel mogelijk schriftelijk bezorgen. Ik ben het echter met u eens dat dit pingpongspelletje moet stoppen.

14.03 Karin Temmerman (sp.a): Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

15 Vraag van mevrouw Karin Temmerman aan de vice-eersteminister en minister van Veiligheid en Binnenlandse Zaken, belast met Grote Steden en de Regie der Gebouwen, over "de transparantie met betrekking tot ons veiligheidsbeleid" (nr. 2764)

15 Question de Mme Karin Temmerman au vice-premier ministre et ministre de la Sécurité et de l'Intérieur, chargé des Grandes Villes et de la Régie des Bâtiments, sur "la transparence de notre politique de sécurité" (n° 2764)

15.01 Karin Temmerman (sp.a): Mijnheer de minister, de voorbije weken is niet alleen mij maar ook een aantal zonechefs – mensen van op het terrein – opgevallen hoeveel details er telkens worden prijsgegeven over onze veiligheid.

Het dreigingsniveau is ondertussen verlaagd. Ik zal er dus geen enorm drama van maken, maar er werd mij gezegd dat de communicatie van al die details tegen alle veiligheidsprincipes ingaat, bijvoorbeeld over wie men waar bewaakt, over welke gebouwen al dan niet worden bewaakt, zelfs tot de uren van bewaking toe. Ik ben niet echt thuis in dit domein, maar als buitenstaander lijkt het mij toch geen goed principe om zoveel informatie mee te delen, bijvoorbeeld over wie waar gaat skiën en hoeveel agenten meegaan. In de huidige omstandigheden is dat niet zo verstandig. Nogmaals, ik sta niet alleen met die kritiek.

Waarom wordt hierover telkens in detail gecommuniceerd? Wie beslist om hierover te communiceren? Bestaat er een centrale afspraak? Wordt hierover overlegd of hangt het gewoon af van de lokale politiezone of burgemeester?

Krijgt deze werkwijze groen licht van het OCAD en de Veiligheid van de Staat?

Indien er sprake zou zijn van informatielekken, zoekt men dan uit waar zij gesitueerd zijn? Worden er maatregelen genomen om de informatielekken te stoppen?

15.02 Minister **Jan Jambon**: Mevrouw Temmerman, wij doen er alles aan om de externe communicatie over veiligheid in het algemeen en het veiligheidsbeleid in het bijzonder zo zakelijk en discreet mogelijk te houden. Het is echter weer zo'n domein waarin een evenwicht moet worden gezocht tussen te veel en te weinig informatie geven. Als men over veiligheid te weinig informatie geeft, kunnen mensen zich misschien heel veilig voelen, terwijl de situatie eigenlijk niet zo veilig is. Als men te veel informatie geeft, voelen mensen zich misschien onveiliger dan de situatie eigenlijk is. Het is dus een moeilijke evenwichtsoefening. Het gaat er altijd om een goed evenwicht te vinden tussen, enerzijds, de informatieplicht ten aanzien van de bevolking en, anderzijds, de regels van geheimhouding die dan weer in het belang zijn van ieders veiligheid.

Nu ik bijna een halfjaar minister van Veiligheid ben, weet ik dat het constant gaat om het zoeken naar evenwichten: het evenwicht tussen informatie en geen informatie, het evenwicht tussen respect voor het privéleven of niet, het evenwicht tussen het niet doorkruisen van een gerechtelijk onderzoek en toch informatie verschaffen aan de diensten in het apparaat die deze informatie nodig hebben. Het gaat de hele tijd om evenwichtsoefeningen.

Het is een absoluut uitgangspunt van ons communicatiebeleid om niet te veel maar tegelijkertijd ook niet te weinig informatie te geven. Dat uitgangspunt geldt voor mijn kabinet, voor alle andere kabinetten die direct of indirect met veiligheid te maken hebben, maar ook voor de ondersteunende diensten wordt steeds nauwgezet toegezien op dit principe.

Ook in verband met de communicatie rond het dreigingsniveau is dat principe steeds gerespecteerd. De communicatie rond het dreigingsniveau gebeurt steeds met een feitelijk persbericht van het OCAD. Het OCAD communiceert, het OCAD bepaalt het dreigingsniveau en het OCAD communiceert daarover aan de politiezones.

Er wordt aan de pers, of aan andere externe partijen, nooit informatie gegeven over specifieke locaties of personen, noch over de concrete veiligheidsmaatregelen die genomen worden of werden. Journalisten hebben natuurlijk ook hun contacten, maar vanuit het OCAD, vanuit de officiële diensten geven wij die informatie nooit. Het verhinderen van perslekken is echter heel moeilijk, zeker omdat de media enorm gefocust zijn op veiligheid in het algemeen en de terreurdreiging in het bijzonder. Wij hebben niet echt vat op hoe de pers daarmee omgaat, maar ik durf toch steeds te hopen dat journalisten hun verantwoordelijkheid nemen en zich bewust zijn van hun maatschappelijke rol en van hun burgerschap ter zake.

Zoals ik reeds heb gezegd, komen de persberichten steeds tot stand in overleg met de bevoegde kabinetten en diensten zoals het OCAD en het Crisiscentrum. De communicatie rond het vastleggen van het niveau komt vanuit het OCAD. De communicatie rond de maatregelen die daarvoor genomen worden, komt vanuit het Crisiscentrum.

Wij doen er alles aan om perslekken te vermijden en ik heb op dit moment geen weet van lekken die bewust of onbewust zouden zijn georganiseerd. Wij kijken er streng op toe dat dit principe binnen onze diensten onverkort wordt toegepast.

Natuurlijk is het wel zo dat de communicatie naar 192 lokale zones gaat, naar korpschefs, naar

burgemeesters, men voelt aan dat dit geen waterdicht systeem is, het is een moeilijke evenwichtsoefening.

15.03 Karin Temmerman (sp.a): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik begrijp zeer goed dat dit een moeilijke evenwichtsoefening is en uiteraard is er ook de informatieplicht. Ik moet echter toch zeggen – ik zal geen namen noemen – dat de laatste tijd toch wel een aantal personen, politici maar ook anderen, zaken naar buiten brengt die men beter niet naar buiten zou brengen.

En nogmaals, ik ben niet de enige die dit zegt. Ik was er zelfs niet echt opmerkzaam op, ik ben er opmerkzaam op gemaakt door verschillende korpschefs. Zij zeggen dat dit niet hoort en dat sommige mensen een deontologische code moeten hanteren en in zo'n situatie, waar er toch sprake is van een dreiging, eens moeten nadenken over wat ze wel en niet communiceren.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Voorzitter: Koenraad Degroote.

Président: Koenraad Degroote.

16 Vraag van de heer Franky Demon aan de vice-eersteminister en minister van Veiligheid en Binnenlandse Zaken, belast met Grote Steden en de Regie der Gebouwen, over "de veiligheids- en preventieplannen 2014 - 2017" (nr. 2874)

16 Question de M. Franky Demon au vice-premier ministre et ministre de la Sécurité et de l'Intérieur, chargé des Grandes Villes et de la Régie des Bâtiments, sur "les plans de sécurité et de prévention 2014 - 2017" (n° 2874)

16.01 Franky Demon (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, als gevolg van de terroristische dreiging die op ons land rust en de vaststelling van radicalisering, heeft de regering een reeks repressieve maatregelen vooropgesteld. Toch mag ook van de overheid verwacht worden dat er op preventief vlak maatregelen genomen worden. Het mag daarbij niet alleen gaan om one-shotinitiatieven. Een meer structurele en vooral ook lokale aanpak lijkt dan ook noodzakelijk.

Sinds enkele jaren krijgen steden als Brussel, Mechelen, Antwerpen, Verviers, Vilvoorde enzovoort, een financiële stimulans van de federale overheid om het lokaal veiligheids- en preventiebeleid op middenlange termijn vorm te geven. Ik doel hier op de zogenaamde veiligheids- en preventieplannen, of preventiecontracten, zoals zij vroeger werden genoemd, die tijdens de cyclus 2014-2017 lopen.

De gemeenten die een toelage van de overheid willen ontvangen, moeten een overeenkomst sluiten met u. Het komt de minister toe de toekennings-, aanwendings- en controlevoorwaarden te bepalen voor deze financiële hulp aan de gemeenten.

Een koninklijk besluit uit 2013 bepaalt dat de minister van Binnenlandse Zaken de precieze inhoud en voorstellingsmodaliteiten voor de evaluatie bepaalt. Dit gebeurde ook in december 2013, via een specifiek koninklijk besluit waarin een duidelijke opsomming gegeven wordt van een reeks fenomenen waaronder gewelddadige radicalisering, de strijd tegen terrorisme en de financiering ervan.

Op het niveau van de politie is er sinds 2004, onder meer ingevolge het rondschrijven PLP 37, bijzondere aandacht voor radicalisering en terrorisme. In januari 2014 werd deze aandacht via een ministeriële richtlijn nog versterkt. Er werden bijkomende fora gecreëerd.

Mijnheer de minister, graag wil ik hierover het volgende vernemen.

Hoeveel van de gesloten lokale veiligheids- en preventieplannen bevatten doelstellingen die gerelateerd zijn aan deradicalisering? Waaruit bestaan die doelstellingen? Vindt u daarin goede praktijken?

Bent u van plan de steden die wel veiligheids- en preventieplannen hebben, maar die nog niet werken rond deradicalisering, aan te spreken om dit wel te doen? Met andere woorden, overweegt u die steden aan te sporen om hun plan bij te sturen?

16.02 Minister Jan Jambon: Mijnheer de —tijdelijke— voorzitter, mijnheer Demon, 14 van de 109 steden en gemeenten die een strategisch veiligheids- en preventieplan hebben gesloten voor de periode 2014-

2017, hebben daarin het fenomeen gewelddadige radicalisering opgenomen. De 14 steden en gemeenten die ervoor hebben gekozen dat fenomeen op te nemen in hun strategisch plan, werken vooral rond twee strategische doelstellingen, namelijk het bevorderen van een geïntegreerde en integrale aanpak, enerzijds, en het inwerken op de criminogene omstandigheden en omgeving, anderzijds. In mindere mate komen de strategische doelstellingen, het verminderen van het risicogedrag en het bevorderen van de resocialisatie van probleemjongeren aan bod. Die plannen voor 2014-2017 werden natuurlijk opgesteld in 2013, toen de focus daar misschien nog minder op lag.

Ik ga er vanzelfsprekend van uit dat er goede praktijken aanwezig zijn. Wat ik hoor op het terrein, sterkt mij daarin. Ik stel evenwel vast dat er nog een grote nood is aan meer coherentie en vraag naar coördinatie om de *best practices* niet alleen te identificeren maar ook verder te verspreiden. Formeel gezien zal ik hier echter slechts op kunnen antwoorden nadat de tussentijdse evaluatie van het plan heeft plaatsgevonden. U weet dat de steden en gemeenten tot eind maart — dus nog enkele weken — een tussentijds evaluatiedossier kunnen indienen. Wij zullen dus pas daarna de concrete conclusies met betrekking tot de goede praktijken kunnen trekken. Ik kijk alleszins uit naar de resultaten daarvan en zal deze meenemen in de ontwikkeling van verder beleid.

Dan kom ik tot uw volgende vraag.

U weet dat de gemeenten volledig autonoom, op basis van hun lokale veiligheidsdiagnostiek, die prioriteiten vastleggen en motiveren die zij wensen te ontwikkelen in het kader van hun veiligheidsplan. Dat is gemeentelijke autonomie. Daarbij beschikken ze evenwel over de mogelijkheid om jaarlijks een wijzigingsdossier in te dienen. Indien deze wijziging de integratie van een nieuw fenomeen in het strategisch plan inhoudt, dan dient hiervoor een thematische, lokale veiligheidsdiagnostiek opgemaakt te worden.

U zult begrijpen dat op het moment dat de veiligheidsplannen opgesteld werden, in 2013, de omvang die het probleem van de radicalisering en inzonderheid van de Syriëstrijders zou aannemen, nog door weinigen kon worden ingeschat. Ik kan mij dan ook goed voorstellen dat nogal wat steden en gemeenten een aanpassing van hun lokaal veiligheidsplan in die zin zullen willen doorvoeren. Ik sta daar volledig achter en hoop dat zij van deze gelegenheid gebruik zullen maken om dat ook te doen.

Ik maak van deze gelegenheid gebruik om te benadrukken dat de voorgestelde plannen ook in concrete doelstellingen moeten worden vertaald.

Ik wil daarbij onderstrepen dat mijn diensten hen actief zullen bijstaan in het vaststellen van de *best practices*.

Voorzitter: Brecht Vermeulen.

Président: Brecht Vermeulen.

Ten slotte, de rondzendbrieven van de politie en de strategische veiligheids- en preventieplannen zijn complementair. Zij moeten op elkaar worden afgestemd, wat precies de verantwoordelijkheid van de lokale overheden is. Dat alles moet gericht zijn op het ontwikkelen van een lokaal integraal veiligheidsbeleid, waarin onder andere ook een lokale vertaling van de politionele werking mogelijk wordt gemaakt.

In de rondzendbrieven van de politie zullen wij het fenomeen van de deradicalisering zeker nog onder de aandacht brengen.

16.03 Franky Demon (CD&V): Mijnheer de minister, is het een aanvoelen of een verkeerde interpretatie, als ik zeg dat 14 op 109 steden en gemeenten erg weinig is? Is een aantal van 14 steden en gemeenten die gewelddadige radicalisering in hun veiligheids- en preventieplan opnemen niet bitter weinig?

Zijn daarover nu reeds contacten? Zal dat aantal heel concreet stijgen na de evaluatie van eind maart 2015? Hebt u een aanvoelen ter zake? Een aantal van 14 steden en gemeenten is immers bitter weinig.

16.04 Minister Jan Jambon: Dat is absoluut weinig.

Wij zullen na de evaluatie een rondzendbrief uitwerken, waarin zal staan dat sedert 2013 fenomenen waarvoor wij aandacht vragen zijn opgedoken in heel wat steden en gemeenten. Wij zullen hen er ook op wijzen dat de veiligheidsplannen kunnen worden gewijzigd.

16.05 Franky Demon (CD&V): Wanneer moet die wijziging binnen zijn? Of kan ze altijd worden binnengebracht?

16.06 Minister Jan Jambon: Ja.

16.07 Franky Demon (CD&V): Die kan steeds worden binnengebracht.

U doet de evaluatie eind maart 2015 en zal de steden en gemeenten op een en ander proberen te wijzen. En u hoopt dat daarna na verloop van tijd extra maatregelen ter zake worden getroffen?

16.08 Minister Jan Jambon: Ja.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

17 Vraag van de heer Franky Demon aan de vice-eersteminister en minister van Veiligheid en Binnenlandse Zaken, belast met Grote Steden en de Regie der Gebouwen, over "de ANPR-camera's" (nr. 2875)

17 Question de M. Franky Demon au vice-premier ministre et ministre de la Sécurité et de l'Intérieur, chargé des Grandes Villes et de la Régie des Bâtiments, sur "les caméras ANPR" (n° 2875)

17.01 Franky Demon (CD&V): Mijnheer de minister, de media berichtten onlangs over een samenwerkingsinitiatief op het vlak van ANPR-camera's tussen de federale politie en de douanediens ten. Tijdens die actie in West-Vlaanderen kon de politie gebruik maken van de camera's van de douane. Voertuigen werden gecontroleerd via een speciale verbinding tussen de camera op het terrein en de politiedatabanken en databanken van de douane.

Zullen dergelijke acties in de toekomst structureel voorzien blijven voor de federale politie? Zijn er lessen te trekken uit deze samenwerking? Welke politiedatabanken werden gebruikt en is er een verband tussen dit initiatief en de in West-Vlaanderen reeds lopende ANPR-projecten van de politiezones?

17.02 Minister Jan Jambon: De federale wegpolytie wil zich in samenwerking met haar partners ten voordele van de effectiviteit en de efficiëntie van haar controles voluit engageren in een verdergaande automatisering en inzet van nieuwe technologieën. De federale politie heeft hiervoor een protocolakkoord opgesteld met de diensten van de douane.

Wat de samenwerking met de douane betreft en het gebruik van hun ANPR-toestellen bij gezamenlijke acties, bevindt de federale wegpolytie zich momenteel in een testfase.

Er zijn tot op heden al twee operationele testen uitgevoerd in West-Vlaanderen. Op korte termijn is nog een test gepland in Vlaams-Brabant, Waals-Brabant en in Luik voor de wegpolytie en in Antwerpen voor de scheepvaartpolytie. Indien deze testen positief worden geëvalueerd bestaat de mogelijkheid om in de toekomst verdere acties met de douane te plannen en met het gebruik van het ANPR-toestel. We zitten momenteel dus nog in een testfase.

De samenwerking tussen de federale wegpolytie en de douane is vast en zeker een meerwaarde, zowel op het vlak van personeel, omwille van de overdracht van kennis en ervaring, als op logistiek vlak, in het kader van nieuwe technologieën en nieuwe processen.

Na de volledige testfase te hebben doorlopen, zal een duidelijk beeld bekomen worden van de verschillende aspecten van mobiele ANPR-toestellen. De federale politie finaliseert binnenkort een lastenboek om via een marktprocedure mobiele ANPR-camera's te kunnen aankopen. De ervaring die tijdens de testen wordt opgedaan biedt een meerwaarde voor de kwaliteit van het lastenboek.

Tijdens de testperiode worden door de politie de politiedatabanken voor niet-gekeurde en niet-verzekerde voertuigen gebruikt, evenals een download van de Algemene Nationale Gegevensbank, zoals bij de testactie van 14 januari 2015 in West-Vlaanderen.

De reeds uitgevoerde en de nog geplande testen met de mobiele ANPR-camera's zijn een samenwerking tussen de douane en de federale wegpolitie en zijn enkel georiënteerd naar verkeer.

Er is tijdens deze testperiode geen interactie met de verschillende politiezones.

17.03 Franky Demon (CD&V): Mijnheer de minister, ik weet dat u zich altijd hoedt om een timing te geven, maar hebt u er zicht op wanneer die extra tests in Vlaams-Brabant en Waals-Brabant er zullen komen, en wanneer de conclusies kunnen worden vrijgegeven?

17.04 Minister Jan Jambon: Ik heb daarop geen zicht. Het is op korte termijn. Ik wil wel navraag doen.

17.05 Franky Demon (CD&V): Stel dat het voor de zomer is, plant u dan nog concrete initiatieven om dat te verankeren of hebt u nog niet nagedacht over wanneer u dergelijke concrete zaken volledig zou kunnen uitrollen?

17.06 Minister Jan Jambon: Wij hebben niet in die zin nagedacht en gezegd dat als de tests positief zijn, we dat systeem zullen uitrollen. De tests zijn wel gepland voor binnenkort. Ik zal u de exacte data bezorgen als u dat wenst. Het zal dan van de evaluatie van die tests afhangen hoe snel de zaken daarna zullen worden geïmplementeerd.

We hebben nog geen voorafname gedaan aan positieve tests.

17.07 Franky Demon (CD&V): De tests die in West-Vlaanderen werden gedaan, hebben positieve resultaten opgeleverd, dus eigenlijk kunnen we ervan uitgaan dat, mocht dit ook het geval zijn bij de tests die eraan komen, dit een systeem is dat verder zou kunnen worden uitgerold.

17.08 Minister Jan Jambon: Wij zijn al een lastenboek aan het opstellen, dus dat is toch al een indicatie dat de tests tot nu toe niet negatief waren.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

18 Question de M. Jean-Marc Nollet au vice-premier ministre et ministre de la Sécurité et de l'Intérieur, chargé des Grandes Villes et de la Régie des Bâtiments, sur "l'utilisation du MOX" (n° 2876)

18 Vraag van de heer Jean-Marc Nollet aan de vice-eersteminister en minister van Veiligheid en Binnenlandse Zaken, belast met Grote Steden en de Regie der Gebouwen, over "het gebruik van MOX" (nr. 2876)

Le **président**: Monsieur Nollet, je vous demanderai de respecter la limitation de cinq minutes de temps de parole, qui figure dans le Règlement.

18.01 Jean-Marc Nollet (Ecolo-Groen): Monsieur le ministre, comme il est scientifiquement reconnu, l'irradiation fragilise l'acier. La présence d'un pourcentage plus important de plutonium/MOX durcit le spectre neutronique, et fragilise donc encore davantage l'acier. Or, en Belgique, du combustible nucléaire MOX contenant du plutonium a justement été utilisé dans les réacteurs de Doel 3 et Tihange 2 qui posent tant de soucis à l'heure actuelle.

Dans quelle mesure les fissures ne se sont-elles pas agrandies en raison de l'utilisation de ce type de combustible? Je souhaite également savoir si cette hypothèse MOX a déjà été analysée par le producteur et par l'Agence fédérale. Si oui, qu'ont précisément donné ces analyses? Dans le cas contraire, acceptez-vous de demander à l'AFCN d'analyser très sérieusement cette hypothèse, tout en restant dans votre rôle de ministre?

18.02 Jan Jambon, ministre: Monsieur Nollet, je pense que vous avez encore un bonus de quelques minutes!

Le combustible MOX a été utilisé dans les centrales de Doel 3 et Tihange 2. Le spectre d'irradiation qui en découle diffère de celui qui est associé à un rechargement classique du cœur. En effet, il est durci. Autrement dit, des neutrons plus énergétiques émis lors des réactions de fission entraînent une fragilisation

de la cuve. Ce phénomène est bien connu et a fait l'objet des études nécessaires lors de la procédure d'autorisation de ce combustible.

Des précautions particulières sont prises au cours de l'utilisation d'éléments combustibles MOX: leur nombre, leur emplacement dans le cœur, etc. En revanche, le recours au MOX n'a pas de lien avec le problème que connaissent actuellement les cuves de Doel 3 et Tihange 2. L'origine des indications de défaut est sans rapport avec l'effet des neutrons lents ou rapides sur ces cuves. L'évaluation réalisée en 2012 a conclu au fait que les indications sont liées au phénomène dit "*hydrogen flaking*" survenu lors de la fabrication des viroles. Connu des métallurgistes, il n'entretient aucun lien avec l'irradiation. Electrabel a également examiné diverses causes d'agrandissement des *flakes* pour aboutir à la conclusion qu'elles étaient stables. Cette conclusion est soutenue par la comparaison des deux examens ultrasoniques après un cycle de fonctionnement.

Electrabel a également essayé de mettre en évidence une corrélation entre les tailles des *flakes* et la fluence subie, c'est-à-dire l'irradiation par des neutrons, et est parvenue à la conclusion qu'il n'y a pas de corrélation entre la fluence et la taille des *flakes*. Ces éléments ont fait l'objet d'un *review* de l'autorité de sûreté, qui partage les conclusions tirées.

18.03 Jean-Marc Nollet (Ecolo-Groen): Monsieur le ministre, si je comprends bien, il n'y a pas eu d'analyse spécifique. Il y a eu une prise en considération de la théorie en la matière mais il n'y a pas eu d'analyse spécifique de l'hypothèse MOX car on considère, qu'en 2012, on a eu d'autres références d'ordre théorique. Mais le fait est que pour les tests réalisés depuis lors, y compris sur les parties de viroles qui ne sont pas affectées par des défauts dus à l'hydrogène, on a eu là aussi des résultats qui ne concordaient pas avec ce que disait la théorie.

Je reviens avec l'intérêt de faire tester cette hypothèse par l'Agence fédérale. Je vous demande donc de la relayer auprès d'elle, eu égard aux résultats connus depuis 2012 sur la virole française testée à Mol.

L'incident est clos.
Het incident is gesloten.

De **voorzitter**: De vraag nr. 2890 van de heer Dedecker wordt uitgesteld.

19 Questions jointes de

- M. **Éric Thiébaud** au vice-premier ministre et ministre de la Sécurité et de l'Intérieur, chargé des Grandes Villes et de la Régie des Bâtiments, sur "la réduction du niveau de la menace" (n° 2895)

- M. **Franky Demon** au vice-premier ministre et ministre de la Sécurité et de l'Intérieur, chargé des Grandes Villes et de la Régie des Bâtiments, sur "la réduction du niveau de la menace" (n° 2982)

19 Samengevoegde vragen van

- de heer **Éric Thiébaud** aan de vice-eersteminister en minister van Veiligheid en Binnenlandse Zaken, belast met Grote Steden en de Regie der Gebouwen, over "de verlaging van het dreigingsniveau" (nr. 2895)

- de heer **Franky Demon** aan de vice-eersteminister en minister van Veiligheid en Binnenlandse Zaken, belast met Grote Steden en de Regie der Gebouwen, over "de verlaging van het dreigingsniveau" (nr. 2982)

19.01 Éric Thiébaud (PS): Monsieur le ministre, au sortir du Conseil national de Sécurité du 9 mars dernier, le premier ministre a annoncé la révision du niveau de menace par l'OCAM au niveau 2, avec une attention particulière concernant des lieux et des intérêts spécifiques.

Dans la foulée, il annonce qu'à ce stade, le dispositif de sécurité reste inchangé.

Il s'agit là d'une annonce quelque peu contradictoire. En effet, faut-il comprendre qu'à ce stade, les mesures de prudence particulières concernant les policiers restent en vigueur, que le dispositif militaire déployé en plusieurs points du pays a vocation à rester en place pour une durée indéterminée? Est-ce là ce qui définirait un niveau 2+ dont on commence à parler?

Monsieur le ministre, quelles que soient les options prises, je pense que cette situation doit nous amener à nous interroger sur plusieurs éléments.

Le premier porte sur la finesse de l'échelle de la menace aujourd'hui à la disposition de l'OCAM. Une échelle à quatre niveaux, dès lors que le niveau désormais admis comme normal est le niveau 2, est-elle en mesure de refléter les nuances de l'analyse? Ne faut-il pas revoir ou préciser les critères objectifs qui définissent chacun de ces niveaux de menace?

Le deuxième a déjà été soulevé lors de la présentation de vos douze mesures de sécurité. Il s'agit de savoir quelle réponse de terrain ou quel train de mesures correspond à quel niveau de menace. Votre accord de gouvernement envisageait la possibilité de solliciter l'appui de l'armée en cas de menace de niveau 3, ce que l'on peut comprendre comme niveau 3 général. Ici, nous revenons au niveau 2 mais la présence militaire serait maintenue. Il ne serait sans doute pas inutile de clarifier tout cela.

Le troisième élément, enfin, c'est celui des intentions sur le long terme. En effet, si on veut bien considérer que certains lieux ou intérêts particuliers font l'objet d'une menace plus élevée, cela laisse entendre que des mesures considérées aujourd'hui comme un appui ponctuel pourraient, dans votre chef, devenir des éléments d'un dispositif quasi permanent. Je pense qu'une telle situation demande un débat démocratique sérieux et approfondi, du fait des conséquences que cela pourrait avoir tant sur le plan budgétaire que sur celui des différentes parties concernées: la police, l'armée, les intérêts menacés et la société au sens le plus large.

Il ne s'agirait pas que des circonstances exceptionnelles amènent la mise en place de mesures politiques à vocation structurelle par une politique du fait accompli.

19.02 Franky Demon (CD&V): Mijnheer de minister, na zeven weken dreigingsniveau 3 besliste het OCAD vorige week om het dreigingsniveau te herleiden naar 2+. Dat betekent dat de kans op een aanslag weinig waarschijnlijk wordt geacht. Op 5 maart werd echter een nieuwe videoboodschap verspreid via France 2, waarin de Belgische moslimextremist Tarik Jadaoun dreigt met aanslagen in België.

De verlaging van het dreigingsniveau betekent een opluchting voor heel wat politiezones; ze zullen opnieuw hun normale taken kunnen uitvoeren en er zal geen extra mankracht meer hoeven te worden ingezet. Hierdoor valt dus een grote druk op de korpsen weg. De werkdruk zal echter enkel verminderen voor de politiekorpsen. Er zullen immers nog steeds militairen worden ingezet in de grootsteden om belangrijke locaties te blijven te bewaken. Dat wijst er op dat er nog steeds verhoogde waakzaamheid is voor een aantal gebouwen en personen. Voor de militairen blijft extra alertheid en inzet dus nog wel van toepassing.

De inzet van het leger maakt het tekort aan capaciteit duidelijk. In diverse media werd gezegd dat er dit jaar maar 600 personeelsleden zullen worden aangeworven in plaats van 1 400. Wij zijn geen voorstander van permanente legerbewaking in onze straten, terwijl de veiligheidsdiensten slechts beperkt worden uitgebreid.

Ook bij de Veiligheid van de Staat ligt de focus vooral op islamitisch extremisme en terrorisme, waardoor de andere terroristische dreigingen minder worden opgevolgd. Er zijn nochtans geen aanwijzingen dat die dreigingen verminderen. Personeelsuitbreiding is hier op haar plaats voor het extra takenpakket.

Bovendien blijkt dat er van de twaalf aangekondigde maatregelen tegen terrorisme slechts één momenteel in uitvoering is, dacht ik. Ik moet, wanneer ik de tijdschema's heb gezien, concluderen dat de uitvoering nu al wat achter op het vooropgesteld tijdspad loopt.

Werd bij de beslissing om het dreigingsniveau te verlagen van niveau 3 naar niveau 2+ rekening gehouden met de recente bedreigingsvideo?

Gedurende de zeven weken waarin het dreigingsniveau op 3 stond, werd extra mankracht ingezet. Hebt u een raming van de kostprijs?

Hebt u een veiligheidsaanpak klaar voor de toekomst, waarbij de veiligheidsmensen die worden ingezet voor de bewaking van gebouwen, minder belast kunnen worden, zodat er op langere termijn geen extra werkdruk voor hen in rekening gebracht moet worden?

Klopt het dat slechts de helft van de geplande aanwervingen van nieuwe personeelsleden zal gebeuren in 2015? Hoe en op welke termijn denkt u het capaciteitsprobleem op te lossen?

Zijn er voldoende middelen beschikbaar om de aangekondigde maatregelen tegen terrorisme prioritair uit te voeren?

voeren? Op welke termijn zullen die maatregelen kunnen worden toegepast?

19.03 Jan Jambon, ministre: Tout d'abord, pour ce qui concerne l'influence des vidéos de l'État islamique dans l'évaluation de la menace et plus précisément sur l'abaissement du niveau 3 au niveau 2.

Le niveau de menace est déterminé par l'OCAM, qui tient compte de chaque élément en provenance de l'EI pour établir ses évaluations. L'EI utilise à la perfection les réseaux sociaux pour sa propagande, essentiellement à des fins de recrutement. Les vidéos diffusées de plus en plus régulièrement par l'EI démontrent les pertes subies ces dernières semaines et le besoin de recrutement pour combler ces pertes. Ces vidéos sont plus des messages de propagande que de réelles menaces concrètes. Les dernières vidéos reprises par France 2 ne sont pas très récentes; elles datent d'il y a quelques semaines.

Le niveau 3 général pour la Belgique était basé sur des informations concrètes et non sur les quelques vidéos où apparaissaient des Belges de Verviers, notamment. De même, ce sont d'autres informations concrètes qui ont permis à l'OCAM de descendre le niveau général de la menace. Bien sûr, ces vidéos sont également prises en compte, mais l'OCAM préfère se baser sur des faits précis, des informations recoupées, que sur des discours de propagande.

Ik herhaal het voor de zoveelste keer. Het OCAD haalt zijn informatie van zeven ondersteunende diensten, onder meer de Veiligheid van de Staat, de veiligheidsdienst van Defensie, de federale politie, de lokale politie en Buitenlandse Zaken. Op basis van die informatie maken zij een analyse. Er wordt door de Veiligheid van de Staat gezocht naar de zin, de onzin, de betekenis en de datum van oorsprong van dergelijke video's. Al die elementen worden dus in de analyse meegenomen.

Wat is het verschil tussen niveau 3 en niveau 2? Wij zitten nu in niveau 2 met een hele reeks gebouwen. Daarvoor zijn objectieve elementen op basis van informatie die door de Veiligheid van de Staat wordt aangebracht en die ik niet publiek ga maken.

Een van de elementen dat daarin een rol heeft gespeeld is het einde van het proces tegen Sharia4Belgium. Dat is een objectief element. Dat proces was al een paar weken gedaan. Er wordt dan gekeken naar het effect daarvan op de gemeenschappen. Dat werd ingeschat als zijnde voorbij. Dat was een van de elementen op basis waarvan het OCAD heeft besloten om het algemeen dreigingsniveau 3 te verlagen.

Er zijn vier dreigingsniveaus vastgelegd in een KB van 28 november 2006 tot uitvoering van de wet 10 juli 2006.

Niveau 1 is het niveau laag: indien blijkt dat de persoon, de groepering of de gebeurtenis die het voorwerp uitmaakt van de analyse niet bedreigd is.

Het OCAD maakt analyses van personen, groeperingen, gebeurtenissen of de algemene staat van de dreiging.

Niveau 2 is het niveau gemiddeld: indien blijkt dat de dreiging tegen de persoon, de groepering of de gebeurtenis die het voorwerp van de analyse uitmaakt weinig waarschijnlijk is. Dat is dus niet onbestaande.

Het niveau 2 is dus niet het gewone niveau. Het is hoger dan niveau 1. Er is dus iets aan de hand. Er zijn fenomenen aan't gebeuren, maar het OCAD denkt dat het weinig waarschijnlijk is dat er een algemene dreiging is.

Niveau 3 is niveau ernstig: indien blijkt dat de dreiging tegen de persoon, groepering of gebeurtenis die het voorwerp van de analyse uitmaakt mogelijk en waarschijnlijk is. Wij hebben nu een hele lijst van instellingen, plaatsen en wijken die op niveau 3 staan. Dat wil zeggen dat de dreiging mogelijk en waarschijnlijk is.

Niveau 4 is niveau zeer ernstig: indien blijkt dat de dreiging tegen personen, groeperingen of gebeurtenissen ernstig en zeer nabij is. Gelukkig hebben wij dat nog niet meegemaakt.

Ik wil benadrukken dat men niveau 2 niet moet banaliseren. Niveau 2, aangevuld met een lange lijst waarvoor niveau 3 geldt, is geen gewone situatie. Er is dus nog iets aan de hand.

De procedure van de analyse van de dreiging, gevolgd door het bepalen van de maatregelen, werd

ondertussen grondig doorgenomen. Daaruit blijkt dat het niet opportuun is om vaste maatregelen te koppelen aan bepaalde dreigingsniveaus. Dat zou men nochtans denken. Het lijkt logisch dat aan elk niveau bepaalde maatregelen worden gekoppeld, maar men kan om heel wat verschillende redenen op bijvoorbeeld dreigingsniveau 3 zitten. Dat kan een IS-zaak zijn, maar ook een cyberaanval. Het kunnen ook natuurfenomenen zijn. De verschillende vormen van dreiging nopen dus allemaal tot specifieke maatregelen. Men kan geen maatregelen per dreigingsniveau invoeren, want dan zouden die niet doelgericht zijn. Er kunnen bij een bepaald niveau wel een paar algemene maatregelen genomen worden, maar daarnaast moet men een hele reeks specifieke maatregelen nemen, afhankelijk van de aard van de dreiging, niet van de ernst van de dreiging.

Mochten wij vaste maatregelen koppelen aan bepaalde dreigingsniveaus, dan zou dat leiden tot een erg zware belasting van de veiligheidsdiensten, in het bijzonder van de politie. Het huidige systeem bestaat er daarom in vanuit de verschillende veiligheidsdiensten maatregelen te nemen op maat van het probleem. Die aanpak op maat garandeert niet alleen een grotere efficiëntie, maar tevens een beter resultaat. In de praktijk gaat het zo: het OCAD legt het dreigingsniveau vast en onmiddellijk nadat het OCAD het dreigingsniveau bepaald heeft, komt het Crisiscentrum bijeen om maatregelen te nemen en voor te stellen. Ik ben ervan overtuigd dat het niet verstandig is om een automatisme met bepaalde maatregelen voor een bepaald dreigingsniveau in te voeren.

Tijdens de Nationale Veiligheidsraad van 9 maart 2015 hebben wij beslist de inzet van de militairen te handhaven voor de punten die het dreigingsniveau 3 behouden. Daardoor werd het protocol tussen politie en Defensie gewijzigd. De Ministerraad heeft de beslissing op 13 maart 2015 bekrachtigd.

De Nationale Veiligheidsraad heeft het dossier bekeken en heeft een voorstel geformuleerd. Waaruit bestaat dat voorstel? Ik wil het u even meegeven.

De regering heeft beslist dat voor het algemene dreigingsniveau 3 300 militairen kunnen worden ingezet. Wij zijn nooit hoger dan 250 militairen geraakt. Meer was ook nooit nodig. Wij hebben altijd hoogstens 250 militairen ingezet.

Nu bevinden wij ons in dreigingsniveau 2 met een hele reeks instellingen waarvoor dreigingsniveau 3 geldt. Vóór Verviers bevonden wij ons ook in niveau 2, maar met een veel kortere lijst van instellingen waarvoor dreigingsniveau 3 gold.

Wij hebben het verschil tussen beide gemaakt. Vóór Verviers hadden wij voor die inzet 30 à 35 politiemensen. Wij hebben nu 245 militairen. Vóór Verviers hadden wij 35 politiemensen. Wij hebben dus beslist dat het verschil tussen beide aantallen de maximuminzet van militairen is die wij nu aan het nieuwe dreigingsniveau toekennen.

De evaluatie van de meerkosten voor de federale politie in termen van uitbetaling van toelagen voor weekendwerk, nachtwerk, overuren en maaltijdvergoedingen werd uitgevoerd voor een activiteitenperiode van een welbepaalde duurtijd in 2015. Wij hebben die periode als referentie genomen en ze vergeleken met een periode met dezelfde duurtijd en samengesteld uit een zelfde aantal weekends. Dat is de methode van vergelijking.

Wat was de inzet van de politie nu gedurende de referentieperiode en gedurende diezelfde vergelijkbare referentieperiode, toen wij niet onder dreigingsniveau 3 vielen? Het verschil tussen beide zijn de meerkosten. De veronderstelling was dat de extra activiteiten die kenmerkend waren voor de tweede periode ten opzichte van de eerste periode zouden moeten voortkomen uit de maatregelen die aan dreigingsniveau 3 zijn gelinkt.

Op het vlak van overuren werd ervoor geopteerd slechts 75 % van de geregistreerde overuren in de ene periode in vergelijking met de andere periode te weerhouden, omdat zij aan niveau 3 zijn toegeschreven en uitbetaalbaar worden, omdat die uren niet in de tussentijd konden worden gerecupereerd.

De geëxtrapoleerde meerkosten op een periode van twee maanden zouden 4,102 miljoen euro bedragen.

Een eerste referentieperiode, die aanleiding gaf tot deze betalingen, vond plaats op 1 maart. De gegevens zijn dus nog steeds in behandeling. Het zal niet vóór de maand april 2015 zijn, na de betaling van de inconvenianten voor de periode januari/februari, dat men met juiste precisie de budgettaire impact zal kennen van het dreigingsniveau 3 op het budget van de federale politie.

Bij deze kosten mag men de variabele meerkosten niet vergeten die zullen worden gefactureerd door Defensie aan de federale politie in het kader van dreigingsniveau 3. Deze meerkosten worden geschat op 1,5 miljoen euro.

De impact op 2015 zal dus afhangen van hoe lang het huidige dreigingsniveau wordt aangehouden. Ik kan u ook zeggen dat er geen eindtermijn staat op het dreigingsniveau dat OCAD nu heeft bepaald. OCAD heeft wel beslist een nieuwe analyse te maken als er sprake is van nieuwe elementen, zowel elementen van verdwijning van dreiging als elementen van nieuwe bijkomende dreiging. De beslissing van de regering voor het inzetten van 210 bijkomende militairen is genomen voor maximum één maand en zal daarna opnieuw worden geëvalueerd door de regering.

Nous appliquons actuellement la circulaire ministérielle du 18 décembre 2014, dans laquelle il est demandé de ne prendre à partir du 1er janvier 2015 aucune décision de ressources humaines générant des mouvements de personnel irréversibles. Cette mesure s'applique également aux crédits du personnel de la police fédérale. Sur la proposition du ministre du Budget et du ministre chargé de la Fonction publique, un monitoring sera soumis au Conseil des ministres lors du contrôle budgétaire 2015 évaluant le risque de dépassement des crédits.

Sur la base des résultats de ce monitoring, le Conseil des ministres fixera les modalités d'assouplissement de la mesure de prudence imposée. Un contrôle budgétaire n'est jamais un exercice facile. Nous devons respecter les engagements pris au niveau européen. Nous devons trouver des moyens pour stimuler la relance économique et, par la même occasion, trouver également des ressources pour garantir notre sécurité, pour la justice, pour les services de police et les services de renseignement. L'exercice ne sera certes pas facile à réaliser.

Dans quelques jours, le gouvernement disposera des chiffres des experts et pourra ensuite lancer des débats à l'issue desquels des décisions seront prises. C'est à ce moment-là que je pourrai, en tant que ministre de l'Intérieur, communiquer à la police fédérale un objectif en matière de recrutement.

Overigens is er nog een en ander gaande in verband met de capaciteit van de politie.

Ten eerste, lopen er momenteel onderhandelingen met de syndicale partners over de politiepensioenen. Het resultaat daarvan zal een impact hebben op de politiecapaciteit zowel van de lokale zones als van de federale politie. Ten tweede, zal het kerntakendebat ertoe leiden dat we capaciteit niet meer moeten inzetten voor bepaalde taken, maar wel voor kerntaken. Ten derde, worden op dit moment bij de politie de organieke tabellen opgesteld, met een grote transfer tot gevolg van personeel van het centrale niveau, met name het hoofdkwartier, naar de provincies. De troepen zullen dus meer in de provincies ingedeeld worden. Na die drie bewegingen zullen we kunnen vaststellen hoeveel capaciteit er eventueel de komende jaren bijkomend nodig is.

19.04 **Éric Thiébaud** (PS): Mijnheer de minister, dank u voor het antwoord.

Het is een beetje moeilijk voor mij zonder vertaling. Ik begrijp toch wel wat Nederlands.

Vous n'avez pas répondu à ma proposition d'échelonner différemment les niveaux d'alerte. Il y a quatre niveaux. Je vous demandais s'il serait intéressant d'avoir des niveaux plus nombreux pour permettre une évaluation plus fine des situations. Je pense que vous n'avez pas répondu, à moins que vous l'ayez dit en néerlandais et que je n'aie pas compris, bien que j'aie compris la plus grande partie.

19.05 **Jan Jambon**, ministre: Entre les lignes, peut-être. Non, je ne pense pas que ce soit utile. L'évaluation des niveaux de menace ne consiste pas seulement en la définition d'un niveau général. Ce sont des personnes et des événements qui sont sous analyse. Tous les pays voisins ont une échelle de trois, quatre ou cinq niveaux. La définition du niveau de menace est générale et il faut considérer les cas spécifiques, même avec une échelle à 10 niveaux et non à 4. Il faudrait alors déterminer un niveau général à 6, mais encore à 7 pour certains endroits. Ce sera la même chose.

19.06 **Éric Thiébaud** (PS): Les dispositions imposées à toutes les zones sur le terrain sont quand même assez lourdes, comme le fait de ne plus pouvoir assurer l'accueil dans un commissariat de proximité avec un CALog, ou qu'un agent de quartier ne puisse plus sortir tout seul. Parfois, sur le terrain, les policiers se sont

demandé ce que cela serait au niveau 4; leur faudrait-il se barricader dans les commissariats sans pouvoir en sortir? N'est-il pas possible d'élaborer une gradation plus fine des niveaux d'alerte? C'était l'idée de la question.

19.07 Jan Jambon, ministre: Je ne partage pas cette idée. Si ces mesures concernent la police, c'est parce que ce sont vraiment les policiers qui sont sous menace. La cible des actions à Verviers, c'était les policiers. Les mesures relatives à la police prises pour le moment le sont parce que les policiers eux-mêmes sont sous la menace, indépendamment du niveau de menace générale de niveau 3.

19.08 Éric Thiébaud (PS): D'accord.

19.09 Franky Demon (CD&V): U zegt dat u alles gaat herberekenen, maar u kunt noch bevestigen noch ontkennen dat de helft van de aanwervingen voor 2015 er misschien niet komt, u moet het allemaal nog eens herberekenen. Zo heb ik het begrepen of is dat niet juist?

19.10 Minister Jan Jambon: Dat is juist, vandaag hebben wij voor 2015 in een aanwerving voorzien van ongeveer 600 mensen in oktober en december, volgens het budget zoals het nu is. Wij gaan nu een budgettaire oefening maken, met ook de capaciteitsvraag op tafel. Daarnaast gaan de politiepensioenen en de elementen die ik aangehaald heb, ook een effect hebben. Ik ga dus nog niet zo snel bijkomende aanwervingen doen, ik wil eerst die twee oefeningen beëindigen om daarna te bekijken waar we zullen eindigen.

Als wij dat kerntakendebat goed doorvoeren, dan komt er politiecapaciteit vrij. Afhankelijk van de afronding van het pensioendebat komen er mogelijkheden voor bijkomende capaciteit voor de lokale zones. Ik moet dat echter eerst in kaart hebben vooraleer ik begin aan te werven.

Men kan zeggen dat men nooit genoeg politiemensen kan hebben, ik ben een andere mening toegedaan. België heeft vandaag pro capita reeds ongelooflijk veel politieagenten. Het komt er dus eerder op aan om ze op een andere manier te organiseren dan om zomaar te zeggen dat we er bijkomende gaan aanwerven.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

20 Vraag van mevrouw Sabien Lahaye-Battheu aan de vice-eersteminister en minister van Veiligheid en Binnenlandse Zaken, belast met Grote Steden en de Regie der Gebouwen, over "het verkeersveiligheidsfonds" (nr. 2896)

20 Question de Mme Sabien Lahaye-Battheu au vice-premier ministre et ministre de la Sécurité et de l'Intérieur, chargé des Grandes Villes et de la Régie des Bâtiments, sur "le Fonds de la sécurité routière" (n° 2896)

20.01 Sabien Lahaye-Battheu (Open Vld): Mijnheer de minister, ik heb u al over het Verkeersveiligheidsfonds ondervraagd. Ik zal daarover dan ook kort zijn.

Het is zo dat u eind vorig jaar op 11 december het ontwerp van koninklijk besluit liet goedkeuren over de verdeling van het saldo voor het jaar 2009. Een deel van de opbrengsten van de verkeersboetes die in het Verkeersveiligheidsfonds terechtkomen was geblokkeerd wegens het uitblijven van dat koninklijk besluit. U hebt dat dan gedeblokkeerd tot grote genoegdoening van de politiezones. Voor het jaar 2009 ging dat over een bedrag van negen miljoen euro waarvan 5 % naar de federale politie ging en 95 % onder de lokale zones zou worden verdeeld.

Ik heb drie opvolgingsvragen.

Ten eerste, als we ervan uitgaan dat het bedrag voor 2009 intussen uitbetaald is, wat is de planning voor de beloofde dotaties van de daaropvolgende jaren, dus de jaren vanaf 2010?

Ten tweede, legt het koninklijk besluit dat eind vorig jaar werd goedgekeurd ook de bedragen voor die jaren vast. Zo ja, wat zijn die bedragen en komen we aan een bedrag van in het totaal 82 miljoen euro, als we alles samentellen?

Ten derde, zijn er nog gerechtelijke procedures lopende, nadat heel wat politiezones de FOD Binnenlandse

Zaken in gebreke hadden gesteld?

20.02 Minister **Jan Jambon**: Mevrouw, ik wil eerst even een technische opmerking maken: u spreekt over het KB van 11 december, terwijl het eigenlijk gaat over dat van 30 december 2014.

De betaling van de saldi van de jaren 2010-2014 zal gebeuren volgens de verdeelsleutels voorzien in het KB van 30 december 2014, waarnaar u verwijst. Concreet betekent dit dat het saldo 2010 zal worden betaald in 2015, het saldo 2011 in 2016 enzovoort. Voor 2010 bedraagt het saldo 26 miljoen euro, voor 2011 29,3 miljoen euro en voor 2012 16,4 miljoen euro. De precieze bedragen kunt u terugvinden in de schriftelijke versie van mijn antwoord. Voor de omzetten van 2013 is het definitieve bedrag nog niet bepaald, daar men het KB betreffende de gemeenschappelijke aankopen nog aan het uitwerken is.

Wat uw vraag betreft aangaande het totaalbedrag van 82 miljoen euro, komen we aan 80, 8 miljoen euro wanneer we bij deze saldi het saldo van het reeds in 2009 toegekende bedrag optellen. Ik wens daarbij op te merken dat dit bedrag nooit vermeld werd in het KB van 30 december.

Tenslotte, uw laatste vraag.

Momenteel zijn er nog twee gerechtelijke procedures lopende in verband met het saldo. Het gaat hier om de politiezones Gavers en Des Arches.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

21 **Vraag van mevrouw Sabien Lahaye-Battheu aan de vice-eersteminister en minister van Veiligheid en Binnenlandse Zaken, belast met Grote Steden en de Regie der Gebouwen, over "de initiatieven ter bestrijding van criminaliteit aan de Frans-Belgische grens" (nr. 2912)**

21 **Question de Mme Sabien Lahaye-Battheu au vice-premier ministre et ministre de la Sécurité et de l'Intérieur, chargé des Grandes Villes et de la Régie des Bâtiments, sur "les initiatives en faveur de la lutte contre la criminalité à la frontière franco-belge" (n° 2912)**

21.01 **Sabien Lahaye-Battheu** (Open Vld): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, het is intussen twee jaar geleden dat de toenmalige ministers van Binnenlandse Zaken van ons land en Frankrijk het akkoord over de gemeenschappelijke aanpak van de grenscriminaliteit ondertekenden. In ons land werd dat akkoord in april 2014 geratificeerd, maar in Frankrijk gaat dat blijkbaar moeilijker want het werd nog steeds niet geratificeerd. U hebt in dit Parlement al geantwoord dat u uw collega aan de mouw zou trekken en om een timing zou vragen.

In verband met grenscriminaliteit hebt u in deze commissie eind januari geantwoord dat er via het Verkeersveiligheidsfonds middelen zouden worden vrijgemaakt voor twee nieuwe projecten in de strijd tegen de criminaliteit aan de Belgisch-Franse grens. Ten eerste, verplaatsbare camera's om de verkeersstroom bij grote evenementen te controleren, voor een bedrag van 250 000 euro. Het tweede project, met name InfoTARGET-Keeping our roads safer, zorgt ervoor dat de intelligente camera's worden verrijkt met bijkomende informatie. De kostprijs hiervoor is 2,3 miljoen euro.

Hoe staat het in Frankrijk? Werd er inmiddels een timing bepaald? Hebt u uw collega een beetje kunnen opjagen?

Wanneer zal het akkoord concreet in werking kunnen treden? Zal het probleem van de wapendracht ook opgelost zijn?

Wat is de timing aangaande de twee vermelde nieuwe projecten?

De cijfers over de grenscriminaliteit vanaf 2012 heb ik in mijn vraag geformuleerd. Kunt u ook de cijfers geven van het tweede semester van 2013 en het eerste en tweede semester van 2014? Hoeveel gevallen van grenscriminaliteit zijn er toen geweest?

21.02 Minister **Jan Jambon**: Mevrouw Lahaye-Battheu, het klopt dat de ratificatie van de overeenkomst tussen de twee regeringen vastzit in de Franse Assemblée nationale. Ik heb collega Cazeneuve vorige donderdag gezien en hem daar nog eens op attent gemaakt. Het is echter net zoals hier: de regering heeft

eigenlijk niets te zeggen aan het Parlement. Op dit moment zit het wetsontwerp bij de commissie voor de Buitenlandse Zaken van de Assemblée nationale.

Daarnaast wordt een impactstudie opgemaakt door de Franse overheid. Die bevindt zich nu in de fase waarin het publiek opmerkingen kan geven en bijdragen kan formuleren. Ik krijg vanuit Frankrijk geen precieze timing. Ik zal voor mijn collega een *pain in the ass* blijven totdat het rond is. Hij weet dat wij het heel belangrijk achten.

Artikel 29, eerste lid, van het verdrag bepaalt dat het verdrag in werking treedt op de eerste dag van de maand die volgt op de datum van ontvangst van de tweede kennisgeving die beide landen aan elkaar moeten doen bij de afhandeling van hun respectieve ratificatieprocedures. Aangezien België het verdrag al heeft geratificeerd, hangt de inwerkingtreding ervan dus af van de kennisgeving aan België door de Franse overheid en dus van de afronding van de Franse ratificatieprocedure. Ik kan er nu spijtig genoeg nog geen datum op plakken.

Artikel 15, derde lid, van het verdrag bepaalt dat de voorwaarden voor de wapendracht door de Franse politie op Belgisch grondgebied tijdens acties in het kader van dit verdrag worden geregeld door artikel 19 van het Besluit 2008/615/JBZ van de Raad van de Europese Unie van 23 juni 2008 inzake de intensivering van de grensoverschrijdende samenwerking, in het bijzonder ter bestrijding van het terrorisme en de grensoverschrijdende criminaliteit, ook wel het Prüm-raadsbesluit genoemd. Dit houdt in dat, wanneer Franse politieambtenaren op Belgisch grondgebied opereren in het kader van het Doornik II-verdrag, zij tijdens die acties hun uniform, basisuitrusting en basisbewapening kunnen dragen.

Wat betreft de middelen die zouden worden vrijgemaakt via het Verkeersveiligheidsfonds werd verwezen naar twee nieuwe projecten. Een eerste project betrof een systeem van verplaatsbare camera's, met de bijbehorende software. Dat moet dienen voor het monitoren van verkeersstromen via een cameranetwerk bij grote evenementen zoals concerten, manifestaties enzovoort. Er werd geopteerd om in een eerste fase in twee systemen te voorzien, namelijk een systeem van tien camera's aangekocht via de gemeenschappelijke aankopen van het Verkeersveiligheidsfonds en een systeem van tien camera's aangekocht door de federale politie.

Een tweede project ter bestrijding van de grenscriminaliteit is InfoTARGET-Keeping our roads safer. Hierbij worden intelligente camera's verrijkt met informatie uit databanken van verschillende politiediensten. Een werkgroep binnen de geïntegreerde politie kwam hiertoe reeds een paar keer samen voor de technische en functionele analyse. Dat zal resulteren in een lastenboek en dito overheidsopdracht. Op dit ogenblik is het nog niet mogelijk om een concrete realisatiedatum te bepalen, maar de werkzaamheden zijn aan de gang.

Wat uw zesde vraag betreft, zal ik u een paar globale cijfers geven. Als u de vraag schriftelijk stelt, kan ik meer gedetailleerde cijfers geven. Globaal waren er in het tweede semester van 2013 19 ernstige feiten van grenscriminaliteit. In het eerste semester van 2014 waren er 39 geregistreerde gevallen van grenscriminaliteit en in het laatste semester van 2014 waren er 23.

U kunt meer cijfergegevens bekomen via een schriftelijke vraag.

21.03 Sabien Lahaye-Battheu (Open Vld): Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

De **voorzitter**: Het volgende punt op de agenda is de vraag nr. 2915 van mevrouw Dierick, maar zij is niet aanwezig.

Aangezien zij niet heeft gevraagd haar vraag uit te stellen en gelet op het feit dat wij haar niet kunnen bereiken, maak ik toepassing van artikel 127, tiende lid, van het Kamerreglement en beschouw ik de vraag als ingetrokken.

De samengevoegde vragen nrs 2926 en 2927 van de heer Degroote worden omgezet in schriftelijke vragen.

De samengevoegde vragen nrs 2928 en 3077 van mevrouw Becq en mevrouw Temmerman worden uitgesteld.

22 Questions jointes de

- Mme Muriel Gerkens au vice-premier ministre et ministre de la Sécurité et de l'Intérieur, chargé des Grandes Villes et de la Régie des Bâtiments, sur "la distribution de comprimés d'iode en cas d'accident nucléaire" (n° 2941)

- Mme Leen Dierick au vice-premier ministre et ministre de la Sécurité et de l'Intérieur, chargé des Grandes Villes et de la Régie des Bâtiments, sur "la distribution de comprimés d'iode" (n° 3006)

- M. Jean-Marc Nollet au vice-premier ministre et ministre de la Sécurité et de l'Intérieur, chargé des Grandes Villes et de la Régie des Bâtiments, sur "la diffusion des pilules d'iode en matière de protection nucléaire" (n° 3095)

- M. Jean-Marc Nollet au vice-premier ministre et ministre de la Sécurité et de l'Intérieur, chargé des Grandes Villes et de la Régie des Bâtiments, sur "les propos inquiétants en termes de sécurité tenus par un expert" (n° 3094)

22 Samengevoegde vragen van

- mevrouw Muriel Gerkens aan de vice-eersteminister en minister van Veiligheid en Binnenlandse Zaken, belast met Grote Steden en de Regie der Gebouwen, over "de verdeling van jodiumtabletten bij een kernongeval" (nr. 2941)

- mevrouw Leen Dierick aan de vice-eersteminister en minister van Veiligheid en Binnenlandse Zaken, belast met Grote Steden en de Regie der Gebouwen, over "de verspreiding van jodiumtabletten" (nr. 3006)

- de heer Jean-Marc Nollet aan de vice-eersteminister en minister van Veiligheid en Binnenlandse Zaken, belast met Grote Steden en de Regie der Gebouwen, over "de verdeling van jodiumtabletten in het kader van de nucleaire veiligheid" (nr. 3095)

- de heer Jean-Marc Nollet aan de vice-eersteminister en minister van Veiligheid en Binnenlandse Zaken, belast met Grote Steden en de Regie der Gebouwen, over "de onrustwekkende uitspraken van een expert inzake veiligheid" (nr. 3094)

22.01 **Muriel Gerkens** (Ecolo-Groen): Monsieur le président, monsieur le ministre, le Conseil supérieur de la Santé s'est penché sur la manière dont nous assurons la sécurité et sur les préoccupations de santé pour les riverains des centrales nucléaires en cas d'accident nucléaire. Il recommande à notre pays d'améliorer son plan d'action en ce qui concerne notamment la distribution préventive de comprimés d'iode afin de protéger notre population et plus particulièrement les enfants, les femmes enceintes et les jeunes de moins de 18 ans. Il recommande une mise à disposition de ces comprimés dans un rayon qui passe de 20 kilomètres à 100 kilomètres autour des centrales et insiste sur la rapidité avec laquelle les comprimés doivent être distribués et ingérés. Dans les heures qui suivent l'exposition à un nuage, il faut saturer la thyroïde d'iode.

Aujourd'hui dans un rayon de 20 kilomètres, il y a une mise à disposition de comprimés dans les familles et les pharmacies. Dans un rayon plus large, il faut disposer de réserves d'iodure de potassium, qui n'est pas transformé en comprimés.

Le Conseil supérieur de la Santé, lui, recommande la présence obligatoire dans toutes les pharmacies et officines hospitalières de conditionnements de grande taille de comprimés d'iode dosés, dans un rayon de 100 kilomètres. Monsieur le ministre, quelle suite allez-vous donner à cette recommandation?

À partir du moment où il s'agit d'un rayon de 100 kilomètres autour des zones qui contiennent des matériaux nucléaires, vu la taille de la Belgique, ne serait-il pas plus intéressant de mettre ces comprimés à disposition dans l'ensemble des pharmacies et autres lieux prévus sur l'ensemble du territoire?

Enfin, le Conseil supérieur de la Santé propose que l'on mène une réflexion sur la durée pendant laquelle la prise de ces comprimés s'imposerait. Pour le moment, cela reste encore une inconnue. Comment, avec qui et de quelle manière comptez-vous donner un suivi à cette proposition?

22.02 **Jean-Marc Nollet** (Ecolo-Groen): Monsieur le président, monsieur le ministre, en complément des propos tenus par ma collègue, je voudrais connaître votre analyse des propositions que formule le Conseil supérieur de la Santé. Allez-vous les suivre? Partagez-vous l'idée selon laquelle il serait désormais nécessaire d'étendre le rayon de distribution de pilules d'iode à 100 kilomètres?

Dans l'état actuel des choses, il me revient qu'il est impossible pour un citoyen désirant se protéger et protéger sa famille, de se procurer, même en les payant, les comprimés d'iode s'il n'habite pas dans un

rayon de 20 kilomètres des réacteurs et s'il n'est pas muni d'un document de la commune, sorte de "bon à délivrer".

Confirmez-vous cela? N'est-il pas absurde de refuser à un citoyen de se protéger de manière basique? Une personne qui habite à 22-23 km, qui vient d'apprendre que le Conseil supérieur recommande une protection dans un rayon de 100 km, ne pourrait-elle pas, dans une démarche volontaire, se procurer ces comprimés? Cela pourrait en rassurer certains et j'estime que cela tombe sous le sens.

Le **président**: Monsieur Nollet, je vous invite à poser votre question n° 3094. M. le ministre vient de m'informer qu'il en a tenu compte dans la réponse qu'il s'apprête à donner.

22.03 Jean-Marc Nollet (Ecolo-Groen): Monsieur le ministre, ma question a trait aux propos inquiétants tenus en termes de sécurité par M. Debauche, professeur de radioprotection à l'UCL et, par ailleurs, ancien directeur des services de sécurité à l'IRE, bref, un spécialiste de la question. Il s'est exprimé récemment dans le quotidien *L'Avenir* et dans la foulée sur les antennes de télévision, en pointant du doigt toutes les faiblesses et les manquements de notre plan d'urgence nucléaire.

Que retenez-vous de ce véritable cri d'alarme qu'il vient de lancer? Quelles conclusions politiques en tirez-vous? Quel est votre calendrier de travail en la matière? Ne faudrait-il pas associer cet expert aux travaux en cours? Plus globalement, comment réagissez-vous quand M. Debauche dit avoir "l'impression que les mentalités dérapent, que la finance a trop tendance à vouloir museler les décideurs, y compris politiques"? Quels moyens budgétaires êtes-vous disposé à dégager pour répondre aux défis identifiés?

22.04 **Minister Jan Jambon**: Mijn diensten hebben kennis genomen van het advies van de Hoge Gezondheidsraad met betrekking tot de verdeling van de jodiumtabletten in het licht van het nationaal nucleair noodplan.

Nous avons également pris connaissance des déclarations de M. Debauche dans les médias, également en ce qui concerne le modèle de réaction des autorités, en particulier l'organisation de la problématique complexe des évacuations de grande ampleur.

Comme vous le soulignez, M. Debauche est un expert en matière de radioprotection. Dans une fonction antérieure, il fut responsable des services de sécurité de l'IRE Fleurus, oeuvrant notamment en vue de l'exploitation des activités de l'Institut dans des conditions sécurisées et de la prévention des situations d'urgence à l'IRE.

Zoals ik reeds op 21 januari en gisteren ook nog eens in de subcommissie Nucleaire Veiligheid van het Parlement heb toegelicht, wordt het nationaal nucleair noodplan momenteel geactualiseerd. Het is de bedoeling om dit noodplan eind 2015, begin 2016 af te ronden.

Cette actualisation est effectuée en concertation avec tous les acteurs détenant des responsabilités dans le plan, chacun d'entre eux pouvant exprimer son avis sur la base de ses propres responsabilités et pour son domaine d'expertise: des experts radiologiques et techniques; des autorités administratives à l'échelon fédéral, régional, provincial, communal; des spécialistes en communication des disciplines opérationnelles; etc.

Il faut alors également prendre en compte les moyens et les aspects budgétaires liés aux choix stratégiques qui sont envisagés et finalement convenus.

Een van de vele aspecten die opnieuw worden bekeken en op hun actualiteit getoetst, is de omvang van de noodplanningzones voor de directe beschermingsmaatregelen voor de bevolking, zoals schuilen, evacueren, de inname van jodiumtabletten en de strategische keuzes voor de voorbereiding en de implementatie van deze maatregelen.

La stratégie et la préparation relatives à la prophylaxie de l'iode ne peuvent pas être dissociées de celles des autres mesures de protection, étant donné que la prise de l'iode dans le cas d'une situation d'urgence réelle ne sera pas une action isolée indépendante des autres mesures. Il faut ainsi considérer les stratégies qui sont mises en place ou utilisées dans nos pays voisins et la manière dont elles sont mises en œuvre dans la pratique. Il faut ainsi tenir compte des conséquences opérationnelles et budgétaires en relation avec les avis en la matière des groupes d'experts nationaux et internationaux, en particulier l'Agence fédérale de contrôle

nucléaire.

L'impact et la portée des choix stratégiques dans le cadre du plan d'urgence nucléaire doivent être cohérents par rapport aux autres risques avec d'importantes conséquences auxquelles le territoire belge peut être confronté et pour lesquelles des plans d'urgence peuvent être élaborés.

Gelet op de complexiteit en de genuanceerdheid van de lopende discussies ter zake, zult u begrijpen dat het voorbarig is om een standpunt in te nemen met betrekking tot het advies van de Hoge Gezondheidsraad of met betrekking tot andere bestaande adviezen, bijvoorbeeld van belangenverenigingen.

Het spreekt voor zich dat de elementen uit deze adviezen wel opgenomen worden in de lopende discussies tussen de bevoegde overheidsdiensten. Morgen is er reeds een vergadering voorzien tussen het Crisiscentrum, het FANC, Volksgezondheid en mijn kabinet, waar het advies van de Hoge Gezondheidsraad zal besproken worden.

Wat de kostprijs betreft van een eventuele algemene verdeling van jodiumtabletten, kan ik u geen gegevens geven omdat dit afhangt van de manier waarop deze verdeling zou plaatsvinden. Dat moet kaderen binnen het geheel van de strategische keuzes. De nodige budgetten hiervoor komen uit het nucleaire fonds dat gespijsd wordt door de nucleaire sector.

Mijnheer de voorzitter, ik wil toch nog even meegeven dat ik bereid ben tot elke discussie met het Parlement. Maar toch zou het goed zijn om een taakverdeling te doen tussen deze commissie en de commissie Nucleaire Veiligheid. Het komt mij namelijk voor dat we vaak dubbel werk doen.

Ik ben tot alles bereid als het Parlement mij hierom vraagt, maar efficiëntie is ook waardevol.

Misschien moet het toch eens met uw collega Peter Vanvelthoven bekeken worden. Misschien kan alles wat met nucleaire veiligheid te maken heeft behandeld worden in één commissie. Anders gaan we dubbel werk doen. Maar dit is louter een suggestie en niet meer dan dat.

22.05 Muriel Gerkens (Ecolo-Groen): Merci, monsieur le président.

Cela ne me pose pas de problème de poser une question en sous-commission Sécurité nucléaire plutôt qu'en commission de l'Intérieur, mais il est vrai que, pour le moment, ce genre de dispositif n'est pas prévu. J'entends que demain se tiendra une réunion avec notamment les représentants de la Santé, pour aborder ces recommandations du Conseil supérieur de la Santé. C'est une instance qui a du poids et qui sert de référence dans l'organisation des politiques de santé.

La préservation, face à quelqu'un qui est exposé à des radiations, fait évidemment partie des obligations que nous devons rencontrer. Je pense que les préoccupations budgétaires sont à relativiser, à partir du moment où l'on accepte d'avoir une activité potentiellement dangereuse, que les risques doivent être couverts par ces exploitants. Si le budget est supérieur au budget d'aujourd'hui, alors il faudra demander à ces exploitants d'augmenter leur participation si c'est nécessaire. Je pense qu'on ne peut vraiment accepter aucun risque et aucune faiblesse dans le suivi de ces personnes susceptibles d'être exposées aux radiations.

Puisqu'il y a une réunion demain et que, dès lors, vous adopterez une position sur le suivi à donner, je me permettrai de vous réinterroger à cet égard.

22.06 Jean-Marc Nollet (Ecolo-Groen): Monsieur le ministre, je reste un peu sur ma faim par rapport à la réaction et à l'analyse politique que vous faites des propos de M. Debauche, puisqu'on a lié les deux questions, donc je reviens d'abord là-dessus.

J'entends et peux tout à fait rejoindre ma collègue quand elle dit qu'on reviendra une fois que la réunion aura eu lieu. Mais cela concerne le volet Conseil supérieur de la Santé. Les propos de M. Debauche restent en suspens, à moins que vous n'en discutiez demain également. C'est le cas, en fait?

22.07 Jan Jambon, ministre: Les discussions de demain sont en préparation du plan...

22.08 Jean-Marc Nollet (Ecolo-Groen): Donc vous en discuterez également? Alors on reviendra aussi sur ce volet-là ultérieurement. Je comprends que vous poursuiviez le travail nécessaire sur l'actualisation, on se

souvent des débats qu'on a eus en sous-commission Sécurité nucléaire. Je ne vois pas de problème à ce que nos questions soient dirigées là-bas, mais pour l'instant, ce n'est pas possible. Et ici il faut, en plus, les déposer à l'avance, donc c'est comme ça que j'ai fait. Mais ok pour y réfléchir.

Maintenant, deux points très précis: sur la situation que j'évoquais d'une personne qui souhaite déjà aujourd'hui pouvoir se procurer des pilules d'iode et qui n'est pas dans les vingt kilomètres, comment peut-elle faire? Une partie de ma question était liée. Ok, vous allez peut-être, demain, réfléchir à étendre. On n'en est pas encore là, on attend le plan complet.

Imaginons une personne habitant à 22 ou à 23 km et qui souhaite se procurer, en payant, cette pilule d'iode. Pour elle, y a-t-il moyen de s'en procurer quelque part? À ce stade, non.

Selon mes informations, pour pouvoir se procurer cette pilule chez un pharmacien, il faut avoir un document de la commune et habiter dans les 20 kilomètres.

Elle habite ici à 21 ou 22 ou 23 kilomètres de la centrale. Or, elle a entendu qu'à terme, on pourrait étendre la distance. Elle attend donc, pas de problème. Néanmoins, elle voudrait d'initiative aller chercher cette pilule. N'y a-t-il pas moyen de débloquer cette situation pour que ceux qui d'initiative souhaitent aller chercher cette pilule d'iode, puissent avoir accès aux pharmacies dans un rayon de 20 kilomètres?

22.09 Jan Jambon, ministre: Je vais investiguer cela.

22.10 Jean-Marc Nollet (Ecolo-Groen): Dans le cadre des réactions de M. Debauche qui a émis toute une série de critiques, il conseillait de faire un exercice *in situ*. Nous en parlions hier au sujet d'Anvers où vous m'aviez expliqué la situation. Je demande qu'un exercice similaire impliquant notamment les écoles ait lieu à Tihange. Vous m'avez expliqué qu'un exercice a eu lieu à Doel. Si vous pouviez prendre cela en considération également pour Tihange.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

De **voorzitter**: Vraag nr. 2947 van de heer Burton wordt omgezet in een schriftelijke vraag. Vraag nr. 2963 van mevrouw Jiroflée is ingetrokken. Vraag nr. 3115 van mevrouw Van Vaerenbergh wordt omgezet in een schriftelijke vraag. Vraag nr. 3137 van mevrouw Jadin wordt beantwoord door de eerste minister.

Les questions de M. Nollet n°s 3039, 3040, 3041 et 3042 sont transformées en questions écrites.

Voorzitter: Jean-Marc Nollet.

Président: Jean-Marc Nollet.

23 Vraag van mevrouw Barbara Pas aan de vice-eersteminister en minister van Veiligheid en Binnenlandse Zaken, belast met Grote Steden en de Regie der Gebouwen, over "het voornemen om het aanbrengen van VL-stickers op wagens strenger te bestraffen" (nr. 2944)

23 Question de Mme Barbara Pas au vice-premier ministre et ministre de la Sécurité et de l'Intérieur, chargé des Grandes Villes et de la Régie des Bâtiments, sur "la volonté de pénaliser plus sévèrement les voitures sur lesquelles un autocollant VL a été apposé" (n° 2944)

23.01 Barbara Pas (VB): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, in antwoord op een schriftelijke vraag van onze commissievoorzitter heeft de minister laten weten dat de regering van plan is een koninklijk besluit uit te vaardigen waardoor onder meer het aanbrengen van de VL-stickers op de nummerplaat, in plaats van het B-kenteken, strenger zal worden bestraft. Momenteel is dat een inbreuk van de eerste graad, de lichtst mogelijke inbreuk, waarop een boete van 55 euro staat, in geval van onmiddellijke inning, 65 euro bij minnelijke schikking en 60 tot 1 500 euro als dit voor de rechtbank wordt afgehandeld.

Blijkbaar is men nu zinnens om hiervan een inbreuk van de tweede graad te maken, die in geval van onmiddellijke inning 110 euro kost, bij minnelijke schikking met 120 euro wordt beboet, en voor de rechtbank met 120 tot 1 375 euro en mogelijks zelfs met een rijverbod.

Mijnheer de minister, in het antwoord op de schriftelijke vraag van onze commissievoorzitter staat letterlijk dat er momenteel wordt gewerkt aan een koninklijk besluit om die inbreuk om te zetten in een inbreuk van de

tweede graad. Op uw Facebookpagina heb ik kunnen vernemen dat het een ontwerp is van de vorige regering.

De intentie voor het verstrengen roept alleszins vragen op, zeker omdat u in uw schriftelijk antwoord zelf zegt dat het overkleven van het B-teken geen enkel invloed heeft op de kentekens van de kentekenplaat en de identificatie niet belemmert. Ik zie dan ook helemaal niet in waarom dit strenger zou moeten worden bestraft. Ik stel mij de vraag waarom dit überhaupt strafbaar wordt gesteld. Ik had veeleer verwacht dat men het niet langer strafbaar zou stellen dan dat men het strenger zou gaan beboeten.

Mijn eerste vraag is dan ook wat de achterliggende reden is waarom het aanbrengen van zo'n sticker gewijzigd zou worden van een inbreuk van de eerste graad naar een inbreuk van de tweede graad. Is dat louter om budgettaire redenen of zit er een andere motivatie achter?

Ten tweede, overweegt u aan de politiediensten de instructie te geven deze inbreuk met de laagst mogelijke prioriteit te behandelen zolang dit nog als een inbreuk wordt beschouwd? Het lijkt ons immers dat de politie dezer dagen wel belangrijker taken te vervullen heeft.

Tenslotte, mijnheer de minister, overweegt u om in overleg te treden met uw collega's om die strafbaarstelling van het aanbrengen van een VL-sticker ongedaan te maken, in plaats van de intentie om dit strenger te beboeten?

23.02 Minister **Jan Jambon**: Mevrouw Pas, ik begrijp dat u dat verhaal nogmaals in de verf wil zetten. Ik dacht dat ik dat duidelijk had rechtgezet, maar ik zal het herhalen.

Ik geef toe dat het antwoord op de schriftelijke vraag ietwat slordig geformuleerd was. Ik zal u nu zeggen wat de intenties zijn.

Het is absoluut niet mijn bedoeling om het aanbrengen van een VL-sticker voortaan als een inbreuk van tweede graad te beschouwen. Dat is trouwens ook niet mijn bevoegdheid, maar die van de minister van Mobiliteit. Ik heb dat met haar doorgenomen en het zal niet gebeuren.

Er was inderdaad een koninklijk besluit van de vorige regering, dat nog op de werktafel ligt en waaruit u dat zou kunnen afleiden. Ik heb echter contact opgenomen met de minister van Mobiliteit en we zullen dat niet doen.

De reden waarom er in een vorig koninklijk besluit iets vergelijkbaars was, is dat men niet wil dat nummerplaten worden beschadigd en overplakt, zodat ze niet identificeerbaar zijn. Dat is de valabele reden waarom een en ander is ontstaan.

Wat het overplakken van een B betreft, dat is internationaal recht. Daar kunnen we niet onderuit. Dat moet u op Europees niveau aankaarten.

U hebt gelijk. Vandaag heeft de politie heel wat andere prioriteiten dan dat. Ik heb aan de politie gevraagd om daarvan absoluut geen prioriteit te maken. Als alle andere criminele zaken opgelost zijn, kunnen we misschien kijken wat we in het kader van de internationale wegcode nog zouden moeten doen.

Gezien de beweging waar wij beiden uit komen, begrijp ik goed dat het voor u leuk was om dat aan de kaak te stellen.

Ik hoop dat ik de zaak hier voor eens en voor altijd heb rechtgezet. Wij zullen het aanbrengen van een VL-sticker niet als een inbreuk van tweede graad beschouwen. We kunnen dat evenwel niet schrappen als een overtreding van niveau 1. Dat gaat niet, maar het is geen prioriteit voor de politie.

23.03 **Barbara Pas** (VB): Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord.

Ik heb de vraag ook gesteld aan mevrouw Galant. Het ging mij specifiek om de richtlijnen aan de politiediensten.

U verwijst naar het Europees niveau. Ik besef ook dat de Europese regelgeving enkel het kenteken van erkende lidstaten op de nummerplaat toelaat. Toch ben ik de mening toegedaan dat landenspecifieke

regelingen mogelijk moeten blijven.

Wij wijken daar op dit moment trouwens zelf al vanaf. Wij hebben een uitzondering gevraagd voor de witrode kleur van onze nummerplaten. In het kader van de vrije keuze en de vrijheid van meningsuiting moet men de mensen de keuze kunnen laten of men een B-, VL- of W-sticker op de wagen kleeft. Ik meen dat dat georganiseerd kan worden.

Ik hoop dat u erop aandringt dat het in die vorm eruit wordt gehaald en dat het in de toekomst niet meer strafbaar is. Wij zullen daartoe alleszins een wetgevend initiatief nemen. U mag dat wetsvoorstel een dezer dagen verwachten.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

24 Vraag van mevrouw Barbara Pas aan de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, belast met Administratieve Vereenvoudiging, toegevoegd aan de minister van Veiligheid en Binnenlandse Zaken, over "de lijst van toegelaten Marokkaanse voornamen" (nr. 2976)

24 Question de Mme Barbara Pas au secrétaire d'État à l'Asile et la Migration, chargé de la Simplification administrative, adjoint au ministre de la Sécurité et de l'Intérieur, sur "la liste des prénoms marocains autorisés" (n° 2976)

24.01 Barbara Pas (VB): Mijnheer de minister, ik dank u dat ik deze vraag vandaag nog mag stellen.

Het is al enige jaren geleden dat er commotie is ontstaan nadat in de openbaarheid was gekomen dat bij de voornaamgeving van kinderen van Belgen of niet-Belgen van Marokkaanse oorsprong die hier geboren worden en die bij de burgerlijke stand van een gemeente worden aangegeven, in een aantal gevallen een lijst met Marokkaanse voornamen aan de ouders werd voorgelegd. Die ouders moesten min of meer verplicht een voornaam kiezen uit die lijst. Sommige diensten van de burgerlijke stand deden dat op vraag van de Marokkaanse overheid. Zij eisen dat Marokkaanse onderdanen, ook als het ingevolge de dubbele nationaliteit om Belgen gaat die in dit land geboren en getogen zijn, uitsluitend Marokkaanse voornamen aan hun kinderen geven die moeten worden gekozen uit een officiële lijst die door de Marokkaanse overheid wordt opgesteld, ook als deze kinderen hier in België worden geboren uit Belgisch-Marokkaanse ouders. Indien de ouders hieraan geen gevolg geven kunnen ze allerlei moeilijkheden ondervinden met de Marokkaanse instanties.

Dat is een gang van zaken die niet alleen het gevolg was van Marokkaanse regelgeving maar ook van internationaal privaatrecht. Toen daar veel commotie rond was, hebben mijn toenmalige collega Peter Logghe en ook huidig Vlaams minister Ben Weyts daar in de Kamer vragen over gesteld omdat zij het ongehoord vonden dat onze gemeentelijke administraties aan deze gang van zaken hun medewerking verleenden door die lijsten in een aantal gevallen ook effectief voor te leggen aan de betrokken ouders. Ben Weyts zei toen terecht dat het systeem zorgt voor een Marokkaans perpetuum mobile dat er onder meer op gericht is de Marokkaanse kolonie in dit land en elders aan Marokko te binden en hen een Marokkaans-Arabische identiteit op te leggen. Hij was ook van mening dat inzake de problematiek van het internationaal privaatrecht en het Marokkaanse recht er genoeg breekijzers en overlegmomenten zijn om deze verregaande inmenging van Marokko in ons land via diplomatieke contacten ongedaan te maken.

Uit de antwoorden op die vragen was duidelijk dat de vorige regering niet erg happig was om daarop in te gaan en ik vermoed dan ook dat er op dat vlak niets gebeurd is.

Mijnheer de minister, bestaan zulke praktijken nog?

Wat is de stand van zaken in dit dossier?

Wordt deze naamlijst door een of meer gemeenten in dit land nog altijd voorgelegd aan de ouders van Marokkaanse oorsprong voor de naamkeuze van hun kind? Zo ja, waar? Wat wordt daartegen ondernomen?

Hebt u daar een zicht op of zult u een onderzoek ter zake opstarten? Stuurt u een rondzendbrief om de gemeenten op het ongeoorloofde karakter hiervan te wijzen?

Worden er door u naar de bevoegde collega's toe stappen ondernomen om Marokko ter zake op betere

gedachten te brengen en om het internationaal privaatrecht, zoals destijds gevraagd, aan te passen zodat een vreemde mogendheid zich niet meer kan inmengen in de voornaamgeving van kinderen die in dit land geboren worden?

Hebt u er een zicht op of er andere staten zijn waar zich een soortgelijke probleem stelt?

24.02 Minister **Jan Jambon**: Mijnheer de voorzitter, mevrouw Pas, deze vraag heeft betrekking op de naamgeving, enerzijds, en op het internationaal privaatrecht, anderzijds. Zowel de wetgeving in verband met de naamgeving alsook het Wetboek van internationaal privaatrecht vallen onder de bevoegdheden van de minister van Justitie.

Volledigheidshalve wens ik eraan toe te voegen dat in de algemene onderrichtingen betreffende het houden van de bevolkingsregisters als enige instructie ten opzichte van de gemeenten wordt opgelegd dat zij in hun bevolkingsregisters de naam en de voornamen dienen over te nemen zoals deze voorkomen in de geboortekte.

Wat betreft de eigenlijke keuze van de voornamen, komt het niet aan mijn departement toe hierover richtlijnen te verstrekken aan de gemeentebesturen. Dat behoort aan het ministerie van Justitie toe.

Ik kan hieraan nog toevoegen dat ik, samen met staatssecretaris Francken, volgende week een bezoek breng aan Marokko in het kader van terrorismebestrijding en repatriëring van criminelen zonder verblijfspapieren. Deze problematiek zullen wij ook ter sprake brengen.

24.03 **Barbara Pas** (VB): Mijnheer de minister, ik dank u dat u het letterlijk meeneemt naar Marokko tijdens uw bezoek van volgende week.

Ik dacht dat ik bij u aan het juiste adres was. Destijds is ook de discussie gevoerd met de minister van Binnenlandse Zaken omdat het om ambtenaren van de burgerlijke stand gaat die in de gemeenten de lijst voorleggen. Wat dat aspect betreft, blijf ik op mijn honger zitten.

Hebt u er een zicht op of dat door die ambtenaren wordt gedaan? Wordt daar onderzoek naar verricht of is het compleet onbekend?

Ik zal de vraag aan de minister van Justitie stellen.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

*De openbare commissievergadering wordt gesloten om 18.01 uur.
La réunion publique de commission est levée à 18.01 heures.*